

పంచదశవర్ష ప్రజాతిక

[బాంబాయిష్టాను]

రచయితలు

సర్ పురుషోత్తమదాస్ శాకూర్దాస్

జె. ఆర్. డి. తాతా

జి. డి. బిర్లా

సర్ అదేశిర్ దలాత్

సర్ శ్రీరామ్

కస్తూరిభాయి లాల్ భాయి

ఎ. డి. ప్రాఫ్

జాన్ మత్తయి

అనువాదం

మైనేని రామకోటయ్య, బి. ఏ.

దేశికవితామండలి

ఘంటశాల :: కృష్ణా జిల్లా

సంపాదకులు

బొందలపాటి శివరామకృష్ణ
శకుంతలాదేవి

ముద్దానం

ముందు మాట

భారతదేశానికి కాఫీ వృద్ధికై పొందాయిలోని కోటిశ్వరులూ, అర్ధ శాస్త్రజ్ఞులు కొందరు కలసి ఈ ప్రణాళికను ప్రచురించారు. పదిహేను సంవత్సరాలలో ఆమలులోనికి రావాల్సిన కార్యక్రమాన్ని వారు యీ చిన్ని ప్రణాళికలో సూచించారు. ఏదేకమైనా సర్వతోముఖమగు ఆభివృద్ధిని పొందాలంటే ఆ దేశవాసుల శాత్రుకాంక్ష బాగుపడాలి. శాత్రుకాంక్షవృద్ధి అర్థికాభివృద్ధి మీద ఆధారపడియున్నది. దేశమయొక్క నైర్మల్య సంపదలు పూర్తిగా ఉపయోగించు కోబడింపడచే అర్థికాభివృద్ధి జరుగుతుంది. ప్రకృతి నిధమై నిర్లభమైన సమస్త వస్తువాలము మానవోపయోగం కోసం ఉపయోగపడాలి. మానవుడు సృష్టికి ప్రయత్న. అతని భోగ్యం కోసం ఈ ప్రకృతి సృజించి యున్నది. అతని ఆనందసాధనానకారకం యీ సృష్టి యేర్పడియున్నది. అతడు దాని ప్రకృతి దోగవస్తువు.

ఏ దేశస్తులు తమ భిషణాసామర్థ్యంతో ప్రకృతి పంచుచెప్పిడి ఆనందసేసేవారు గ్రోలుతాలోవా రేధన్యులు! విజ్ఞానశాస్త్ర సహాయంతో యూరపు దేశీయులు గత మూడు శతాబ్దములనుండి ప్రకృతిస్థలాలించి దానిగర్భంలో నిహితమైయున్న జీవన దుగ్ధాన్ని పిండి సుఖమయ జీవితాన్ని గడుపుతూ తోటిమానవులపై అధికారాన్ని చెందియున్నారు. ఇకమన దేశమో...పురాతన సంప్రదాయాలనే అంటిపెట్టుకొని అభివృద్ధిని పొంద నేరక “కేపిత్ మగు అస్థిపంజరము జీవలవంబున యూగులాదగా” కృశించి పోవుచున్నది. అంగ పరిపాలనలో మనకు పాశ్చాత్య విజ్ఞానం అలతి యలతిగా అలవడినది. మన విద్యార్థులు కూడా ఈ దేశాన్ని ఇతర దేశములతోపాటు ఉన్నతికి తీసుకురావాలని బంగారు కలలు కంటు న్నారు. ఈ చిన్ని ప్రణాళిక అట్టి స్వప్నముల ఫలితమే.

అయిదు సంవత్సరాల కొక నిర్వీర్యమగు కార్యక్రమాన్ని ఆమలు జరుపుతూ మొత్తం పదిహేను సంవత్సరాలలో మనదేశ సమగ్రాభివృద్ధికై ఈ పతకము వేయబడినది. ప్రతి మనిషికి కావలసిన తిండి, బట్టలు, ఇళ్లు, ఆరోగ్యం, విద్య మొదలైన జీవితావసరములను సమకూర్చుటకై యీ ప్రణాళికలో చాలవిషయములు చర్చించబడియున్నవి. గ్రంథకర్తలు గొప్ప

కను తయారుచేయవచ్చును. ఏప్రకారమునైనా అమలులోనికి రావాలంటే మన దేశానికి యీదాహ్యం పోవాలి. అది చాల ముఖ్యమైన విషయం.

ఈప్రణాళికనెల్లరూ పఠించాలి. ఇది చాల ముఖ్యమైన గ్రంథం. మూల నుందలి భాష బహుసంక్షిప్తముగను, సాంకేతికముగను ఉండుటచే అను వాద కాగ్యం కష్టతరమనిపించింది. అనువాదంలోని లోపాలు పాఠకలోకం క్షమిస్తుందని భావిస్తున్నాం.

—అ ను నా ద కు డు

విషయ సూచిక

I	ప్రవేశిక	5
II	కనీస జీవన ప్రమాణావసరాలు	11
III	ఆర్థిక ప్రణాళిక వివరణ	25
IV	పెట్టుబడి ధనం వచ్చే మార్గాలు	53
V	అభివృద్ధి దశలు	59

ప్రచీనక

ఈ విషయం భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధికి ఒక పాను
 సంగ్రహంగా ప్రవర్తిస్తుంది. దీనిలో చూపించబడిన పాను
 సంగ్రహమే కాదు. భారత దేశానికి ఒక
 విజ్ఞానము
 ఉత్పత్తి
 నిర్మితమైన ఆర్థికవిధాన ముండాని భావించే,
 కేవల వానిని కమిటీయొక్క పానంత సం
 పూర్ణమైనది కాదు. భారతదేశ ఆర్థిక విధానాన్ని నిర్ణయించ
 కంలో మన మనస్సులో చింతనకోసం చేసిన అదృశ్యాన్ని ప్రజా
 నీకం చర్చించేలాగున ప్రకటించడమే మా ఆశయం. ఏ
 విధమైనా అభివృద్ధి జరగాలి? ఈ పానునల్ల దేశముయొక్క
 సర్వ ఆర్థిక విధితులను ఎలా ఉపయోగించుకోవాలి? అనే విష
 యం గూడా పరిశీలించుట వెల్పడం మా ఆశయం. ఈ
 పానును అమలులో పెట్టడానికి కావలసిన నిర్మాణం, పద్ధ
 తులు, ఔన్నత్య మొదలైన ప్రధాన విషయాలు కూడా ఇం
 దులో మేము తడవలేదు. జీవనప్రమాణం హెచ్చించడానికి
 నిర్ణయించబడే ఎస్కీములైనా ప్రధానమైన నస్తుల పంపకం
 సమస్యగానీ, ఆర్థిక జీవనంమీద ప్రభుత్వం ఎంత అధికా
 రాన్ని వహించాలనే విషయంగానీ మేము దీనిలో చర్చించ
 లేదు. ఈవిషయముల ప్రధానమైన మాకు బాగా తెలుసు.
 వాటిని గురించి మేము ప్రయత్నం చేసేందున్నాం. మా పరిశీ
 లనా ఫలితాన్ని ఒక ప్రత్యేక నివేదికలో చూపించి ప్రచు
 రిస్తాం. యుద్ధానంతర భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధికి సంబంధించిన
 సమస్యలలో చాలామందికి అభిరుచి ఉండవచ్చు వానికి

సంబంధించిన ప్రధాన సిద్ధాంతాలను గూర్చిన మాఅభిప్రాయాన్ని ముందుగా ప్రచురించుటయే వాంఛనియమని మేము భావించాం. ఈ ప్లానుయొక్క మిగతాభాగాల్ని మేము పరిశీలించడం పూర్తయేలోపున మాసూచనలను గూర్చిన విమర్శ, చర్చ జగదాన్ని ప్రదేశించే మేమీపనిచేశాం.

2. యుద్ధానంతరం శీఘ్రంగా ఆర్థిక విషయాల్లో పూర్తిస్వాతంత్ర్యమున్న జాతీయ ప్రభుత్వమొకటి కేంద్రంలో అగులులోకి రావలదని మేమీ విధానం నిర్ణయించుకోసంకాదు. ఇంచటలో భావించాం. స్వాప్యమైన ఆర్థిక పరిస్థితి కాజీ విధానం అనుబంధానికి రావాలంటే భారత యాభికారం దేశంయొక్క ఆర్థిక పక్షత సోషలిష్టులవలన నూఅభిప్రాయం. అందుకని భారత దేశభవిష్యత్తును త్వరగా కృత్యగావించి ఆర్థిక విషయాలమీద కేంద్ర ప్రభుత్వంయొక్క అధికారపరిమితి దేశమంతటికీ వర్తింపజేయగలగా వుండునని మేము భావిస్తున్నాం. ఈ సమాఖ్య నిర్మాణంలో ప్రాంతీయ-రాష్ట్ర-సంస్థానసమ్మేళనం మధ్య ఒకదానొకటి కలిపే గొలుసు వలె వుండటం అసంభవమని మేము చెప్పటంలేదు. ఆర్థికాభివృద్ధికి సంబంధించిన ముఖ్యవిషయాలలో కేంద్రప్రభుత్వాధికారం ఉంటుందని వట్టిగా వుండేటట్లు చేసి అట్టి ప్రాంతీయ సమ్మేళన మనదేశ ఆర్థికైక్యతను చెడగొట్టదు ప్రజాసామాన్యము యొక్క చేయూతను గలిగి అవసరమైన ఆధికారాన్ని కలిగి ఒక కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదే మేము సూచించిన అభివృద్ధి కరుగదు. గనుక మేమీ సమస్యకు అతి ప్రాముఖ్యత వస్తున్నాం.

3. కేంద్రప్రభుత్వాధికారంకింద ఒక జాతీయ విధాన నిర్ణయ సంఘంవుండాలి దానిలో అన్నివర్గములవారికీ ప్రాతినిధ్యముండాలి. వ్లానుగీచే బాధ్యత దానివశానున్నయిందే శం చేయబడాలి. ఈ వ్లానును అమలు జరపడానికి కేంద్రప్రభుత్వాధికారం క్రింద వుండే జాతీయ విధాననిర్ణయ సంఘం తోపాటు వున్నత ఆర్థిక సలహా సంఘముంటి వుండాలి. ఈ రెండుసంఘములు విధులూ వాస్తవీయ- ప్రాంతీయ ప్రభుత్వాలకీ వీటికీ మధ్యవుండే సంబంధమూ మా సూచనలలోని రాజ్యాంగ నిర్మాణానికి సంబంధించిన ప్రధాన సమస్య లోకి చేరుతవి.

4. ఈ వ్లాను అనుబంధానికి వచ్చే సోజు 15 సం. లోపు వారతదేశంలోని నగటు తలాదాయం రెట్టింపు పెరగాలనే ఉద్దేశముయొక్క మున్ద్యోదేశం గత జనాభా లెక్కల ప్రకారం సంవత్సరానికి అయిదు మిలియనుల జనాభా పెరుగుతుందని తేటంచేత 15 సం.లో నగటు తలాదాయం రెట్టింపవాలంటే ప్రస్తుతమున్న మొత్తపు జాతీయదాయం మూడురెట్లు పెరగాలని పేము అంచనా వేస్తున్నాం. ఈ అభివృద్ధిరావాలంటే వ్యవసాయముయొక్క నికరపు వత్సరీ ప్రస్తుతమున్న దానికి రెట్టింపునైనాగా, పరిశ్రమలు (వెర్వని చిచ్చి) అయిదురెట్లుగా పెరగాలని పేము చూస్తున్నాం ఇప్పటికీ ఐంకా మన ఆర్థిక జీవనం వ్యవసాయాన్నే ప్రధానంగా ఆశ్రయించుకు వుంటుంది. కొద్దిగా వ్యవసాయంమీద వత్తిడి తగ్గినా

పెట్టుబడి
సమస్య

భావాలు కలవారు ఈష్టాను అనుష్ఠాన యోగ్యమైనది కాదని భావించవచ్చును. ఇలాంటి విషయాల్లో యుద్ధం అనేది పెద్ద బోధకుని వంటిది. ఇటీవలి లండను పుష్కల్యంలో వేమో ప్రభువు యిలా చెప్పాడు. “యుద్ధనిర్వహణకోసం ఇంత మొత్తంగా డబ్బు లభిస్తూ వుండటం నాకు చాలా చోద్యంగావుంది. కాని శాంతిసమయంలో మనలను ఎదుర్కొనే దార్శిన్యమూ, అవిద్యా, నిరుద్యోగము, ఆనాహార్యములను నిర్మూలించటానికి ఏజాతీ ఇంత ధనాన్ని తేగలిగి యుండలేదు.” యుద్ధం ప్రారంభమైనది మొదలు చాలామంది జిజ్ఞాసులను కలవర పరచే ఈ ప్రశ్నకు ఒకటే సమాధానమున్నది. డబ్బునేది ఒక దేశముయొక్క ఆర్థిక జీవనానికి యజమాని కాకదానిని పెంపొందించేవాడనమై, శ్రుత్యభానమునహించినదిగావున్నది. ఒక దేశముయొక్క నైఋతిక సంపదయే దాని నిజమైన భాగ్యం. డబ్బునేది, మానవశక్తి. ఈనైఋతిక సంపదకు ఒక నిష్క్రితయాపం యివ్వడానికి పుష్కల్యం పబడే కొరిముట్లు మాత్రమే. ఈసమస్యను ఈ దృక్కోణంలో పరిశీలిస్తే మా స్క్రీములో మేము సూచించిన వ్యయం మనశక్తికి అందుబాటు లోనే వుందని మాభావన. వర్తకదృష్ట్యాచూస్తే దేశానికి ఇది చాలా లాభదాయకమైన పెట్టుబడికూడాను.

8. ఈ విజ్ఞప్తిలోవున్న వ్యయం పుల్పేత్రి ఆదాయానికి సంబంధించిన చాలా అంచనాల విషయంలో మేము కొన్ని

విషయాలు వివరించాల్సిన అవసరమున్నది.
ఈవిషయంలో మాకు తగినంత లెక్కలు

దొరక్కపోవటంచేత ఆ అంచనాలను ఘమానుగా తీసుకొని వాటి విలువను సాపేక్షకంగా మాత్రమే నిర్ణయించాలి. చాలా అంచనాలను మేము డబ్బు అంకెలలో యిచ్చినప్పటి కీన్ని వాటివల్ల మనకువచ్చే వస్తువులు పరికరముల సంఖ్యయే మాదృష్టిలో ప్రధానంగా వున్నది. ఈ విషయంలో మొదటి నుంచి చివరదాకా డబ్బును మేము కొలతబడ్డగా మాత్రమే నిర్ణయించాం. డబ్బు అంకెలుకూడా 1931-39 మధ్యవున్న సగటుధరల ప్రకారం రూపాయల్లో యిచ్చాం.

II

కనీస జీవన ప్రమాణావసరాలు

9. హిందూ దేశముయొక్క నైసర్గిక సంపదలను పూర్తిగా వినియోగించుకొని ఆర్థికోత్పత్తిని ఎక్కువచేయుటమే ఎలాంటి ప్లానుయొక్క అంతిమ అదర్శమై వుండాలి. మేము సూచించే ప్రణాళిక 15 సం॥ లో పూర్తి అమలులోకి రావాలి. దాని ఆశ్రయం మానవజీవిత కనీసావసరాలు తీర్చబడి, ఆపైన కొంత సబబైన అదనపు భాగ్యం మిగలాలి. మేముచూసే జీవన ప్రమాణాన్ని పూర్తిచేసిన పూహలను ఈదిగువ యిస్తున్నాం. ప్రస్తుత దేశస్థితుల ననుసరించి కనీసపు జీవితావసరములనగా నేమియో మేమి అధ్యాయంలో స్పష్టంగా నిర్వచిస్తున్నాం. మానవశక్తిరానికి కావలసిన తిండి, గుడ్డ, వుండబానికి యిల్లు, యివేకాక విద్యకూ, ఆరోగ్యానికి కావలసిన వసతులుకూడా కల్పించబడాలి. ఇక పైన ప్రమాణానికి కావలసినవాటిని

గూర్చియు, వాటిని సంపాదించుటానికి మనం ఏకీకృత స్థానములలో మహో-హోట మేము చేర్చించాలి

10. మనదేశం వ్యవసాయక దేశమైనప్పటికీ జన సంఖ్యలో చాలామందికి తినడానికి సరిపడ తిండిలేదు. ఇంకా పానీయమింజీ ఎక్కువమందికి సుష్టయిన భోజనంలేదు. ఆహార పదార్థాలు తన పరిశోధనల ద్వారా మనదేశంలోని వయోజనులకు ఎలాంటి భోజనముండ. వలసింది ఈ క్రిందివిధంగా నిర్ణయించారు.

వెద్దవానికి రోజుకు కావలసిన ఆహారం (హెస్సెలలో)

1	ధాన్యాదులు	16
2	పప్పుదినుసులు	8
3	పంచదార	2
4	కాయగూరలు	6
5	జల్లు	2
6	కొవ్వునూ, నూనె	1.5
7	చాలు లేక	8

మాంసం, చేపలూ, గుడ్లు 2.8

11. ఈ భోజనం శక్తినిలిప 2 వేల 6 వందల క్లాల రీలు. వంటకాలలోనూ భోజన గదిలోనూ కొంత దుబారా యైనా, తనకు కావలసిన పాళెయైన భోజనం భోజనపువిలువ రోజుకు 2500 క్లాలరీలు. ఇప్పుడు మనకున్న ఆహార పదార్థాలను సమానంగా పంచి జనాభా కేటా సరిపోవు. మన జనాభాకి సరిపడ తిండిని సంపాదించాలంటే ఆహార పదార్థాల వృద్ధి పెరగాలి. యుద్ధానికి పూర్వం

పున్న దరలవ, కారం నైన చెప్పబడిన నింకితయ్యే ఖర్చు సం! రానికి చెరుగుతున్న చెర్చవానికి గీస పు. చెరుగుకూర్చున్న బిడ్డలకు యింకా లెక్కవ అప్పుతుండని మాంబందనా. 1919 మి. జనానికి ఈ లెక్కవకారం సం! రానికి లిండి కయ్యే ఖర్చు 21.0 కోట్ల రూపాయలు

12. తిండితర్వాత ప్రధానమైనది గుడ్డల సమస్య. దానికి సంఘ ప్రయోజనమున్నది. దేశంయొక్క శీతోష్ణపరి గుడ్డలు స్త్రీలనుండి అలవాట్లు, జీవన పద్ధతులు, ఆవా సమున్నతుననించి వేసుకునే దుస్తుల స్వభావం మారుతూ ఉంటుంది. మనదేశంయొక్క భిన్నప్రాంతాల లోని పరిస్థితులలో ఈషయంలో చాలా భేదావుంది అందు నలన దేశాంతిటికి ఒకే మాదిరి దుస్తుల ప్రమాణాన్ని నిర్ణ యించటం కష్టం. యితర దేశాల పరిస్థితులను ఒట్టి ఘమానైన ఒక ప్రమాణాన్ని నిర్ణయించటం నాశ్యమైనదే. 1918-19 సం! రాలలో వస్త్రోత్పత్తిపుస్తక శిఖరాల సంపుటన్నది. ప్రపంచ మంతటి లోనూ మొత్తము మీద ప్రతివాని ఇంట్లోనూ, స్వంతంగా వాసుకున్న దుస్తుల సరాసరి 42 చ. గజాలు కొన్ని దేశాల లెక్కల వివరాలు (నస్త్రాధారణలో) ఈ క్రింది విధంగా వుంది.

1929 లో ప్రతిమనిషి వాడిన మాదివస్త్రాలు (చ. గజాలలో)

అమెరికా	64.0	కెనడా	37.7
స్వీడిను	36.0	జర్మనీ	34.0
మలయా	30.6	జెన్మార్కు	30.0
జపాను	21.4	ఈజిప్టు	19.1

బ్రెజిల్	15.9	ఇరాక్	16.9
ఇండియా	16.1	గ్రీసు	15.0

13. ఈ లెక్కప్రకారం హిందూదేశంతో ప్రతి మినిమీటీ నగటున 30 గజాలగుడ్డ సరిపోతుందని నేమనలో చానింగు కమిటీ అంచనా వేసింది. 1941 గుడ్డకడ్యేలప్పు జనాభా ప్రకారం మనదేశానికి కావలసింది 11670 మిలియన్ల గజాలగుడ్డ. గజానికి 30 అకాలచొప్పున దీనికయ్యే ఖర్చు 255 కోట్లు.

14. యెండనుండి వాననుండి వాతావరణంయొక్క వృద్ధతాలనండి సురక్షితంగా వ్రండడం మాననడివిత ప్రధానావసరాలలో ఒకటి. గంటకి ప్రతిమినిమీటీ 2000 ఘనపడుగులు చల్లగాలి కావాలి. ఇందుకై ప్రతివానికి 100 చ. అ. నైశాల్యగల ఇల్లుకావాలి. ఖాళికావసరాలకన్న, నామాజిక సాంప్రదాయాలను బట్టి కష్టమైన ఆకారముంటుంది. “యిల్లనేది ఎండావాననుండి తప్పించుకోవాలినిస్తే, అన్నం వండుకోవాలి, నిద్రపోవటానికే కాదు. చాలా సాంఘిక శుభాశుభ కార్యాలకి కేంద్రంగా వుంటుంది” మేమిచ్చిన పట్టిక కనిపిస్తే ఖాళికావసరాలకు సంబంధించినది. 1941 జనాభాలెక్కల ప్రకారం మనదేశంలోని యిల్లసంఖ్య 76 మిలియన్లు. పట్నాలలో 10 మిలియన్లు. గ్రామాదులలో 66 మిలియన్లు. 1941 లో యింటికి ఐదుగురు. 1941 లో 5.1 మంది వున్నారు. ప్రతిమినిమీటీ కావలసిన గృహవిస్తీర్ణాన్ని నూచించటం చాలాకష్టం. పారిశ్రామిక నగరాల్లో ఈ విషయమై చేదుబట్టిన భోగట్ట ఇళ్ళల్లో జనం కిక్కిరిసి వున్నా

రని తెలుపుతోంది. బొంబాయి రాష్ట్రంలో చార్జి శామిక ప్రజాదేశాలలో ఈ క్రిందివిధంగా వున్నాయి. బొంబాయిలో 27.55 చ. అ. ఆహార్యుదా శామిలో 43.74. బోలాచూరులో 24.03 చ.అ (1935 లెక్కలు)

15. ప్రతిమనిషికి 100 చ. అ. యిల్లు వసం నిర్మించి పెట్టినట్లయితే ప్రతి యింటికి సగటున 500 చ.అ. విస్తీర్ణం కావాలి. ప్రతియింట్లోనూ ఐదుగురుపట్టాలి. ఇంకాచేయవచ్చు అట్టి యింటిని కట్టలంటే గ్రామాల్లో 400 కాదుంది. స్టాక్-హోల్స్ 80 కాదుంది. మన గృహ నిర్మాణం యీ ప్రమాణాన్ని ఆచరించి పెంకాంటే యిష్టను పట్టెట్లోనూ, పట్టాల్లోను యిళ్లను తిరిగి కట్టాలి. మరెవరిని, టిని ఆదనంగాకూడా నిర్మించాలి. కీనికయ్యే ఖర్చు ప్రజ్ఞాయంతగా 1400 కోట్ల రూపాయలు. మొత్తము పెట్టుబడికి 1943 7-5 0 చొప్పున సగ్గీ యిట్లా ప్రతి నం రానికి అయ్యే మరమ్మత్తుల లెక్క 250 కోట్ల రూపాయలు.

16. చివాసమునకే గాక సాంఘిక కేంద్రంగా కూడా యిల్లువండాలుంటే దానికి కొంత నివేసన స్థలం, గాలివచ్చే సౌకర్యం. వెలుతురు, వేడి చెత్తా చెదారం గృహప్రమాణం పోయేమార్గం, నీటి సరఫరా కావాలి. శీతోష్ణ వర్షితులు, సాంప్రదాయముబూ, అందు బాటులో నున్న స్థలాన్నిబట్టి ఈ ప్రమాణాలు మారుమూలంబవి. ఎవరికి వాస్తవ్యానక పరిస్థితులకుబట్టి నిర్ణయించుకోవాలి.

17. చాతికావసరాలు తీరిన తర్వాత ప్రతిమనిషికి నబబైన ఆరోగ్య ప్రమాణముండాది. ప్రస్తుతం దేశంలో

పంచదశవర్ష
ఆర్థోగ్యస్థితి

నున్న ఆర్థోగ్య పరిస్థితి చాలా శోచనీయమైన
స్థితిలో వున్నది. ఈ క్రింది లెక్కలను గమనిం
చండి.

శిశు మరణం.

1000 కి జన్మించేవారు. సం. లోపున మరణించే వారి సంఖ్య 1000 కి వరుస: పదిమంది మరణిస్తారు.

	జననం	మరణం	పురుషులు		స్త్రీలు
కెనడా	20.8	9.6	61	58.96	61.78
అమెరికా	17.3	10.6	48	60.60	61.5)
జర్మనీ	20.3	12.3	60	59.86	62.81
ఇంగ్లాండు	15.3	12.2	53	60.13	64.40
ఆస్ట్రేలియా	17.7	9.9	38	63.49	67.14
జపాను	27.0	17.6	114	46.92	49.63
ఇండియా	33.0	21.8	167	26.91	26.56

18. మన జనాభాకు పడైన ఆర్థోగ్య ప్రమాణములే
నేగాని జీవన ప్రధానావసరాలు తీర్చబడినట్లు గాననమౌట.
దాన్ని గురించి మనం ప్రత్యేకంగా ఆలోచించ
ప్రణాళిలో
టంముక్యం. వాటిని పెంపొందించుకొని క్రింద
అవసరాలు
మనం విధించవచ్చును. (1) శుభ్రత, సీటి
సరఫరా, టీకాలు వేయటం, అంటువ్యాధి నివారణోపాయం,

శిశువులు గర్భిణీస్త్రీల కే.మం మొదలైన నివారణోపాయాలు. (2) తగిన వైద్యసహాయం మొనర్చిన విద్యులతో వాయాలు.

12. కష్టలో నున్నవని నివారణోపాయాలు చాలి సంవత్సరాలు. టికాయి కేయటంబెట్ల మహావికం కొద్దిగా తగ్గినా వ్యాధివల్ల చాలామంది మరణించారు. నివారణోపాయాలుతో జీవించారు 19-5-59 మధ్య బ్రిటిషు ఇండియాలో నగటున 67,120 మంది చనిపోయారు.

“టికాయి తిరిగి తిరిగి కేయటంబెట్ల ఈ వ్యాధి నిర్మూలించబడుతుంది గనుక తగ్గిస్తేయత్నాలు క్లిష్టాధికం గాన చేయబడాలి.” బ్రిటిషు ఇండియాలోని 1471 జిల్లాల్లో 1959 లో 18 మిలియన్ల జనాభా కలిగిన 253 జిల్లా ములుమాత్రమే నుక ప్రత్యేక నితీ సరఫరా సౌకర్యాన్ని కలిగియున్నది. బువిమాడా, సుచిగానా, పరిశుభ్రంగానూ లేవు. కలెక్టరులోని క్లితి నిర్మిత మర్కరంగావుంది. మాతృ శిశునోప చాలామంది ప్లెటోనూ, ప్లెటోలలోనినాలో సంతగా లేవు. 1959 లో 100 కి పై మంది మాతా శిశువులు చని పోయారనే సంగతి ఈ పై విషయాలు బహుచేస్తున్నవి.

20. 1939 లో, బ్రిటిషు ఇండియాలో 74,000 మరణాలు కలిగిన 72,000 ఆస్పత్రులు డిస్పెన్సరీలు మాత్రమే వున్నవి. ప్రతి ఆస్పత్రి 41,000 మందికి సేవచేస్తోంది. ప్రతి మంచం నగటున 4000 మందికి వుపయోగిస్తోంది. మనదేశంలోవున్న డాక్టర్లు 42,000 నర్సులు 45,00 అంటే 9 వేల మందికి ఒక డాక్టరు

86 వేల మందికి ఒక నర్సా వున్నాడన్నమాట. ఇంగ్లండులో 776 మందికి ఒక డాక్టర్ 425 మందికి ఒక నర్సా వున్నారు.

21. నివారణ నిర్మూలనోపాయాలు ఈక్రింది విధంగా వుండాలి.

కనీసారోగ్య పరిమాణం: (1) గ్రామాల్లోనూ పురభతకు నీటి సరఫరాకు తగిన నీటి ఏర్పాటు వుండాలి.

(2) ప్రతి గ్రామానికీ ఒక ఆస్పత్రి కావాలి. (3) పట్నాలలో జనరల్ ఆస్పత్రులు మాతా శిశు, పోషకాలయాలూ కావాలి, (4) క్షయ, కేన్సరు, కుష్టు, సుఖ వ్యాధులను బాగుచేసే ప్రత్యేక వైద్యాలయాలు కావాలి.

22. పల్లెప్రాంతాల్లో శుచి ఏర్పడాలంటే, అక్కడ వీడైనా బోధనప్రచారం జరగాలి. పట్నాలలో ప్రత్యేకమైన పక్షతులు అవలంబింపబడాలి వల్లెల్లోనూ, శుభతా నీటి పట్నాలలోనూ నీటి సరఫరా ఏర్పాటు నీటి సరఫరా లేనిచోట్ల సరిగా వుండాలి. శుచికి నీటి సరఫరా కూ నూరుకోట్లు ఖర్చవుతుందని మా అంచనా 100 కి 7-8-0 చొన లెక్కవేస్తే సం॥నికి అయ్యే ఖర్చు దీని మీద 7 ½ కోట్ల రూపాయలు

23. పల్లెటూరి ఆస్పత్రికి ఒక చదువుకున్న డాక్టర్, అర్హతగలిగిన ఇద్దరు నర్సులూ, శిక్షణపొందిన ఒక మంత్ర

సానీ కావాలి. వాళ్లు గ్రామారోగ్యాన్ని పెం
పొందించే నివారణ నిర్మాతన కార్యాలకు కొన
సాగిస్తారు. 1941 జనాభా ప్రకారం ప్రతి
గ్రామపు సగటు జనాభా 517 మశూచికానికి. ఇతర
అంటువ్యాధులకు టీకాలు వాళ్లే వేస్తారు. రోగులకూ, గడ్డి
లేస్తే స్త్రీలకు వైద్యసహాయంకూడా వారే యిస్తారు. గ్రామ
పాతశాలలోనివారి ఆరోగ్యాన్నికూడా వారే తనిఖీ చేస్తారు.

24. 1200 చ. అ. విస్తీర్ణమున్న ఒక ఆస్పత్రిని కట్టా
లంటే 10,00 రూపాయ లాగుంది. ప్రారంభపు ఖర్చుకూడా
అంతే అవుతుంది. వైద్యోగుల జీతాలు, మం
దుల ఖర్చు 2,000 రూపాయ లాతవి. ఇత
రంగా ప్రాక్టీసు చేసుకునే డాక్టర్ల సహాయం
కూడా ఇది కాక వుంటుందని పూహిస్తున్నాం. గ్రామ సీమల
ఆరోగ్యానికి అయ్యే ఖర్చు ఈ క్రింద యివ్వబడినది.

బిల్డింగులు, ప్రారంభపు ఖర్చు 132 కోట్లు

ప్రతి సం॥ అయ్యే ఖర్చులు 132 ,,

బిల్డింగులను పోషించటానికి 100 కి 7-8-0-చొ॥ న 9.9

25. పట్నాలలో ప్రతి 10,000 మందికీ 40 మం
చాలు వుండే ఆస్పత్రి కావాలి. మనదేశంలో వుండేపట్నాల
యొక్క సగటు జనాభా 18365 ప్రతి
పట్నానికి 40 మంచాలున్న 2 ఆస్పత్రులు
గానీ, 80 మంచాలున్న ఒక ఆస్పత్రిగానీ కావాలన్నమాట.
స్థానికవాసుల అవసరాలు తీర్చటమే కాకుండా ప్రవీణుల

సలహా పరిశర ప్రాంత పల్లెకీసులలోగులకు ప్రత్యేకచికిత్స ఈజనరల్ ఆస్పత్రిలో జరగాలి. 40 మంచాలున్న ఇలాంటి ఆస్పత్రి కయ్యే ఖర్చు 40,000 రూపాయలు. మిగతా జీతాలు, ఖర్చులు మొదలై 10 లక్షలకు పైకి 28 వేల రూపాయలవుతుంది. ఇక ఒక కూడా స్వచ్ఛందంగా పట్టేసు చేసుకనే డాక్టర్ల సహాయముంటుందని మేము భావిస్తున్నాం. జనరల్ ఆస్పత్రికి యే మొత్తపుఖర్చు ఈ క్రిందివిధంగా వుంటుంది

పిల్లలగులు ప్రారంభపు ఖర్చులు 22 కోట్లు

సంవత్సరానికి యెరిర ఖర్చులు 15 ,,

బిల్లింగులు పోషించడానికి 1.08 7-8-0 చొ

అయ్యే ఖర్చు 1.5 ,,

26. జనరల్ ఆస్పత్రిలకు తోడు మనదేశంలో ప్రతి పట్టణంలోనూ, గ్రామాలలోనూ ఆస్పత్రిలు ఉన్నవ్యవకూడా వుండాలి. 1989 లో కేసుల అమలుమంది గర్భిణీ స్త్రీలు 10 లక్షలు ఉన్నాయని అంచనా. అది ఆమెయొక్క హక్కు. పల్లెటూర్లలో ఆస్పత్రిలలోనున్న మంత్రసానులు (గర్భిణీ స్త్రీ) లకు సహాయం చేయాలి. పూర్వంలో దానికి ప్రత్యేక సంస్థలుండాలి అవసరం. ప్రతి పట్టణంలోనూ 50 మంచాలున్న గర్భిణీ స్త్రీల ఆస్పత్రి ఒకటి వుండాలి. అది ఆస్పత్రి జనన నిర్మాణానికి ప్రారంభపు ఖర్చులతోపాటు 30 వేల రూపాయలు తాతుంది. నిర్వహణవిధులు 24 వేల రూపాయలతోతాయి.

మన దేశంలోని అన్ని పట్టణాలలోనూ గర్భిణీస్త్రీల ఆస్పత్రుల మొత్తం ఖర్చు ఈక్రింది విధంగా వుంటుంది.

	కోట్లు
బిల్డింగులు, ప్రారంభపుఖర్చు	8 "
సంనికి నిర్వహణఖర్చు	6 "
బిల్డింగులపోషణకు 100 కి 7-8-0 చొన 60 లక్షలు	

27. క్షయ, కాన్సర్సు, సుఖివ్యాధులు, పిచ్చినీ నివారణ చేసే వైద్యాలయాల్లో 1,50,000 మంచాలు వుండాలి. ఈ వైద్యాలయ భవనాలకీ వాటిల్లో సామగ్రికీ ప్రత్యేక వికీర్ణ 19 కోట్లవ్రతుంది. మరల మరల ఆద్యే ఖర్చు 11 కోట్లు. బిల్డింగులు, సామగ్రి పోషణకు 1.5 కోట్లు అవుతుంది.

28. మొత్తం ఆరోగ్యానికి ద్యేఖర్చు ఈక్రింది కద్యే ఖర్చు విధంగా వుంటుంది.

కోట్లలో	ఒక్కసారి	తిరిగి తిరిగి
	ఆద్యేఖర్చు	ఆద్యేఖర్చు
పంచీకీటి సరఫరాకు	100	
		7.5
గ్రామ ఆస్పత్రుల్లో	132	141.9
జనరల్ ఆస్పత్రులు	22	16.5
గర్భిణీస్త్రీల ఆస్పత్రులు	8	6.6
ప్రత్యేక వైద్యాలయాలు	19	12.5
మొత్తం	281	185.0

29. చరణ్మయైవ ప్రతివాదూ చదవనూ వాఙ్మయనూ తెలిసివుండాలి. స్వప్న సమిప్తి జీవన రంగములందు అభిరుచి కలిగివుండాలి. ఐదు. పైబడిన వయసుగలవా రిలో 100 కి 14.5 మంది చదువున్నవారు. ప్రపంచంలో అభివృద్ధిగాంచిన దేశాల్లో ఈ శాతము 80 కి పైగా వున్నది. “భారత ప్రజాసామాన్యంలో ఎక్కువ భాగం నిరక్షరం. పులవటంచేత దానిద్వారా వివిధంగా వ్యాపించివున్నది.”

30. జాతి గ్రామంలోను ఐదు తరగతులవరకు ఒక స్కూలు వుండాలి. ఇందుకు కావలసిన బిల్డింగులు, సామగ్రి ఖర్చు వల్లెయిలో 66 కోట్లు అవుతుంది. ప్రాథమిక చదవ, దానికీ యోగిస్తున్న ప్రాథమిక విద్యార్థులు కలిపి 30 మంది విద్యార్థులు పట్టాలి. ప్రాథమిక పాఠశాలలకు వల్లెయిలో అయ్యే ఖర్చు 20 కోట్లు.

31. వల్లెయి మూడు జతలు వెరగాలి. ఇప్పుడవి చాలా తక్కువగా వున్నవి. ప్రతి వుపాధ్యాయుని కింద పాఠశాల గదుల కట్టి నిర్మించుకొని పాఠశాల పాఠ్యప్రశాసన నిర్ణయించి, మిగతా మిలాంటి కొన్ని సంస్కరణలు చేస్తే సంతృప్త వేతనాలు కట్టించగలము. కొంతమంది పిజ్జా వేతనాలు చెబుతున్నారు. ఒక సంవత్సరం క్రిందవున్న పిల్లల సంఖ్య పెచ్చిస్తే 100 కి 50 వాళ్లు ఖర్చు తగ్గుతుంది. నానా రీతి సమితివారు నియమించిన విద్యా పరీక్షలు సంఘం వైపు విద్యావిధాన పునఃవిమర్శనాన్ని గురించి

చియిలా చెబుతోంది “వైద్యుల బియ్యము పంతులు
 20.5 పిల్లలకు చదువు చెబుతున్నాడు. ఇంకా ఎక్కువ విద్యార్థులను
 ప్రచారమున దేవాలలో ఈ కార్యము చేయవలెను. మూడు రెట్లు
 గానూ వున్నది. ఈ పరిశీలనలో ఈ ఖర్చుతో రెండు మూడు
 రెట్లు పిల్లలను బియ్యము పంతులు నప్పగించితే బియ్యము
 పంతులు 50 లేక 60 మంది పిల్లలను అప్పజేసుచున్నాడేమో
 తోంది”. ప్రస్తుత పద్ధతే అనుబంధంలో వుంటున్నది గానీ 11
 సం. మధ్య పిల్లలకు చదువు చేపూర్ణ పాఠశాల విద్య కయ్యే
 వారునని ఖర్చు పట్టాలో విద్యార్థి నగటున 15 రూ. చూపుటలో
 25 రూ. అవుతుంది. ఖర్చు ఈ క్రింది విధంగా వుంటుంది.

పట్టాలో విద్యార్థులు	44.1 మిలియన్లు
విద్యార్థి నగటు ఖర్చు	5 రూపాయలు
మొత్తం నాలుగరి ఖర్చు	60 కోట్లు
పట్టాలలో విద్యార్థులు	6.5 మిలియన్లు
విద్యార్థి నగటు ఖర్చు	25 రూపాయలు
మొత్తం నాలుగరి ఖర్చు	16 కోట్లు
పట్టాలోను పట్టాల్లోను మొత్తం అయ్యే ఖర్చు	82 “
బిల్డింగుల పోషణకు 100 కి	6 కోట్లు
7-8-0 చొప్పు అయ్యే ఖర్చు సరికి	

32. 11 ఏళ్ళపైన 50 ఏళ్ళ లోపువారికి అక్షర
 ప్రచారం జరుగుటయే నయోజనవిద్యయొక్క ప్రదేశము
 3 లేక 6 నెలల కాలంలో 25 చిన్న పాఠ్య
 పయోజన విద్య గానీ కాబోధన వారికి పూర్తివాలి. పిల్లలకున్న

వయోజనులకే తొందరగా చదువు అబ్బుతుంది. ఇది అందరి అనుభవము. రాష్ట్రీయ స్వాతంత్ర్య ప్రారంభానంతరం వయో జనవిద్య ప్రయోగంలో ప్రతివానికి 4 రు. ఖర్చవుతుందని తేలింది. 1941 జనాభా ప్రకారం 200 మిలియన్ల విద్యావిహీనులగు వయోజనులున్నారు. 11-50 సం||ల మధ్యగల వయో జనులు కొందరు చనిపోవచ్చుగనుక ఈసంఖ్య ఇంకా తగ్గుతుంది. ఈరెండుకారణములనుబట్టి వారిసంఖ్య 165 మిలియనులనుకోవచ్చు. 15 సం|| దాకా ఈ కార్యక్రమం నడుస్తూ వుండవలసిందే. మిగిలికి 4 రు. మొ||న వయోజనవిద్యకయ్యే ఖర్చు 66 కోట్లు. ఒకేసారి చదువువచ్చినవానికి మళ్ళీ నేర్పనవసరంలేదు. కనుక వీనికి సాలుసరి ఖర్చులుండవు. ప్రాథమిక కేకండరీ పాఠశాలలోగాని, లేకపోతే వీరు పనిచేసే స్థలాల్లోగాని వుదయానో, సాయంత్రమో తరగతులు పెట్టవచ్చు గనుక బిల్డింగులర్చులులేవు. దానికయ్యే మొత్తపుఖర్చు ఈ క్రిందివిధంగా వుంటుంది.

ప్రాథమికవిద్య: ఒకేసారి అయ్యేఖర్చు 66 కోట్లు రు. మరలమరల అయ్యేఖర్చు 88 కోట్ల రు. వయోజనవిద్యకు 66 కోట్ల రు.

రె. కనీసపు జీసాగ్రమాణానికి అయ్యే మొత్తంఖర్చు జీసానికయ్యే ఈక్రింద చూపించబడింది. దానిలో కట్టెల కనీసపు ఖర్చు ఖర్చు మొదలగు స్వల్పాంశములకయ్యే ఖర్చు లేదు.

ఖర్చుపెట్టబడవలసిన ఆదాయం కోట్లలో	
భోజనపుఖర్చు	2,100
గుడ్డలఖర్చు	260

గృహలకయ్యే ఖర్చు	260
ఆరోగ్యానికి, మందులకు అయ్యే ఖర్చు	190
ప్రాధమికవిద్యకు	90
మొత్తం	2,900

34. కనీసపు జీవనప్రమాణానికి తనకు కావలసిన ఆదాయం యుద్ధపు పూర్వఖర్చులప్రకారం 74 రు. బ్రిటిషు ఇంజనీరింగు విద్యార్థులకు యాంక్షిత ప్రస్తుతపు జాతీయాదాయపు తగిన ఆదాయం అంచనా 1931-32 లెక్కలప్రకారం తలకు 60 రు||లకు మించదు. 1939 లెక్కలప్రకారం జనాభా పెద్దదిగుటచేత ఇంకా తక్కువవుంటుంది. 1931 నుండి సం||నికి 6 మిలియన్లు జనాభా పెరుగుతోంది. కాని జాతీయాదాయ మేమి పెరగటంలేదు. కనుక మన ప్రజలంతా మానవుల్లాగా బ్రతకాలంటే ప్రస్తుత జాతీయాదాయం పెరగాలన్నమాట.

III

ఆర్థిక ప్రాణాళిక వివరణ

35. లోగడ చర్చనుబట్టి మన ప్రస్తుత జాతీయాదాయం కనీస జీవనప్రమాణానికికూడా పరిపూర్ణత తేలింది. ఒక నిర్దిష్ట తక్కువ జాతీ తమకు ప్లానుప్రకారం మననై సర్దిక సంపదలను యాదాయం అభివృద్ధిచేసికొన్నచో ప్రతిమనిషికి కావలసిన కనీసపు జీవితావసరాలను పొందగలుగుటతోమాత్రమే మనము తృప్తిపడజాలము. కనీసపు జీవితావసరాలు లభ్యమైన తర్వాత విజ్ఞానానికి, భౌగవిలాసాలకి అనవసరమైన సంపద

ప్రతివ్యక్తికేతుల్లో ప్రజేలా యతీయాదాయాన్ని పెంచుటయే నిష్పిత ఆర్థికకార్యక్రమమొక్క ఆదర్శమైయుండాలి. మనదేశంలో గడ్డితోమైయున్న ముడినదుల పరిమితి విషయమై మనకు సరైన భోగ్యులైనా లేదు. అయినప్పటికీ ఒక సరియైన ప్లానువుండి, సుక్ష్మతమైన నిర్మాణసామర్థ్యంతో మనం పనిచేసినట్లయిన నూనబడితయొక్క కనీసావసరములు తీరిపోగా అదినంగా ఎంతో మిగులుతుంది. యంత్రీకీకృత మానవశక్తిమనూ మనం ప్రయోగించాలి. తలబడిన సంవత్సరానికి 1931 నాటికి పరిపంచమంకలి వివిధదేశాలలో ఎంత ఆదాయమందో ఈవిషయ పట్టికలో యివ్వబడింది. ఈవిషయంలో భారతదేశానికి, ఇతరదేశాలకూ ఎంత వ్యత్యాసముందో దానినట్ల స్పష్టంగా తేలుతుంది.

తలబడిన సంవత్సరాదాయం రూపాయల్లో

అమెరికా	1,409	ఫ్రాన్సు	621
కెనడా	1,038	జర్మనీ	509
ఇంగ్లాండు	980	జపాను	218
ఆస్ట్రేలియా	792	బ్రిటిష్ ఇండియా	65

86 - భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధిపై మేము సూచించే ప్లానుయొక్క ప్రదేశాన్ని దిగువ వివరిస్తున్నాం. ఈప్లాను అనుసరించినట్లయితే మన దేశంలో పెట్టబడినప్పటినుండి 15 సం॥తోఛా ప్లానుయొక్క లక్ష్యము మొత్తం బాతీయాదాయం మూడురెట్లు పెరగాలి. 1931-32 లో బ్రిటిష్ ఇండియా యొక్క మొత్తపు ఆదాయం 1,766 కోట్ల రూపాయలని అంచనా వేయబడింది. 15 సం॥లలో ఈ మొత్తము షునూరు 3,300 కోట్ల రూపాయ

లుగా పెరగాలి. చిట్టిమ డంశియాలోని పగలు నలాదాయం సంధానాలకు కూడా వర్తించేటట్లు చేయటం జాతీయాదాయం 2,200 కోట్లనుండి 6,600 కోట్లకు పెరగాలి.

87. పన్ను అమలుపరుపబడిన కాలంలో జనాభా పెరగకుండా తరగకుండా వుండే, జాతీయాదాయము పగలు నలాదాయ మూడింతలైతే సగము తిలదాయానికి పోతే పెరుగుదల కూడా పెరుగుదల వస్తుంది. కాని ఇలా అనుకోకుండా నడచితాము, ప్రకృతివైపు విషయంలో మనకి నడచే లెక్కలు లేనందువల్ల భవిష్యత్తులో మన జనాభా పెరుగుదలకు కూర్చి ఎలాంటి సూచన చెయ్యటమైనా కష్ట సాధ్యమైన విషయం. అన్ని విషయాలూ పరిశీలించినచో గత పదేళ్లలో జనాభా పెరుగుదల క్షేమ ఇకముందుకూడా వుంటుందట మేము విశ్వసిస్తున్నాం. మన పన్ను అమలులోని కొన్ని పొద్దీ జననమరణాల రేటు క్షీణిస్తుంది. మరణములకన్న జననములు అకే ఎక్కువవుండవు. మన పన్ను 1945 లో ప్రారంభపూతుండనుకోండి. 1961 అంతానికి సంవత్సరానికి 6 మిలియన్ల రేటుచొప్పున మనదేశపు జనాభా 469 మిలియన్లవుతారు. మన జాతీయాదాయ మూడురెట్టు పెరగాలంటే తల 1కి 135 రు. పుంజాలన్నమాట. ఇది 1981-82 అంక లకు రెండురెట్టు.

88. సోవియట్ రష్యాలో ప్రభుత్వ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రారంభమనండి 12 సం|| లలో జాతీయాదాయం 25 మిలియన్లకు రూపుదిద్దు నుండి 125 మిలియన్లకు పెరిగింది. అంటే జాతీయాదాయం

యం నిమిత్తం తైందన్నమాట. ఈవిషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొంటే మాప్రశ్నాళికలో మేము సూచించిన ఆదర్శము గర్వరహితమైనది. సోవియట్ రష్యాకున్న జాతీయ సంపదల వైరుధ్యంగానీ, పరిమితిగానీ మనకు లేదు. అద్భుతమైన ఈ ఫలితాన్ని సాధించటానికి సోవియట్ రష్యా ఎంతో సరబలి చేసింది. ఈమానవ జాత్రీకూడా చెయ్యటం మాకు యిష్టం లేక పోవుటచేత మా ఆదర్శాన్ని తక్కువగా వుంచాం.

39. మన దేశము యొక్క సమగ్ర జాతీయదాయం మూడింత లవాళ్లని మేము సూచించామంటే, ప్రస్తుతమున్న పాశ్చాత్య ఆర్థిక నిర్మాణం వ్యవసాయ వృత్తి యొక్క అతి ప్రాముఖ్యం తగ్గి పాశ్చాత్య అర్థిక నిర్మాణం స్థాపించ బడాలని మేము కోరుచున్నామన్నమాట. 1931-32 సం॥ ల లోని జాతీయాదాయపు అంకెలను బట్టి బ్రిటిష్ ఇండియాలో మొత్తపు జాతీయాదాయానికి పరిశ్రమలు 100 కి 17 పాళ్లు, వ్యవసాయము 100 కి 53 పాళ్లు, వుద్యోగాలు 100 కి 22 పాళ్లు జేర్చినవని తేలుతోంది. (ఈ ఆదాయంలో 100 కి 8 పాళ్లు ఈర్ష్యకలలో దేర్చిందా వర్గీకరింప బడియుండలేదు) మాస్టానులో ఈ శాతములు 35-40-20 గా మారాలని మేము సూచిస్తున్నాం. ఈ శాతములను ఆధారంగా తీసుకొంటే మేము దేశించిన జాతీయాదాయపు మూడింతలు పెరుగుదలలో పరిశ్రమలూ, వ్యవసాయమూ, వుద్యోగాల నుండి వచ్చే నికరాదాయంలో అభివృద్ధి ఈదిగువ విధంగా వుంటుంది.

రూపాయలు కోట్లలో	31-32 లో నిక రాదాయం	15 సంల తర్వాత నికరాదాయం	అభివృద్ధి కాఠిమ
పరిశ్రమలు	374	2240	500
వ్యవసాయాలు	1166	2670	130
ఉద్యోగాలు	484	1450	200

40. మొదటిసారి చూచేవారికి వ్యవసాయకాదా యాభివృద్ధిని పారిశ్రామికాదాయాభివృద్ధితో పోలిస్తే వ్యవసాయము యొక్క ఎంతో తేడావున్నట్లు కనిపిస్తుంది. స్వభావములో మార్పు లేదు కాని మన పారిశ్రామిక నై సర్గిక సంపదను మన మింత వరకు సరిగా ప్రపయోగించుకో లేదనే విషయం మనం జ్ఞప్తిలో వుంచుకోవాలి. పారిశ్రామికాభివృద్ధిలోని ఈలోటును తీర్చాలంటే ప్రస్తుతమున్న పరిశ్రమలను ఎక్స్ పాండ్ చేయాలని తేలుతోంది. జనాభా పెరుగుదలను గణించినట్లైతే, తీసుకున్నప్పటికీ ఈప్లానువల్ల అధికాదాయంవచ్చి నప్పటికీ, పరిశ్రమల్లో ప్రపయోగపడే ముడిసరుకు కావాలనే కోర్కె ఎక్కవై నప్పటికీ మన ఆహార పదార్థాలు కావాలనే కోర్కె తరుగు పెరుగు లేకుండా ఆలాగే వుంటుంది. గనుక వ్యవసాయము 100 కి 130 పాళ్లు పెరిగితే వ్యవసాయోత్పత్తి అంతా దేశంలోనే ప్రపయోగపడుతుంది. 1931-32లో వ్యవసాయమువల్ల జాతీయాదాయంలో 100కి 53 పాళ్లు తేలింది. ఇప్పుడు అది 100కి 40 పాళ్లే అవుతుంది. అయినప్పటికీ మన ఆర్థిక నిర్మాణయొక్క వ్యవసాయక వ్యభాషప్రణాళ్యాన్ని అది మార్చదు. మన జనాభాలో ఎక్కువ భాగం వ్యవసాయంలో నిమగ్నమై వుంటారు. 1928 లో ప్రారంభించబడిన ప్రధమ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రారంభంనుండి కూడా పరి

శ్రమలు ఎంత అభివృద్ధిగాంచినప్పటికీ వ్యవసాయంలో నిమగ్నమై యున్న జనాభా సోవియట్ రష్యాలో పెద్దగా తగ్గిలేదు.

41. భారతదేశ ఆర్థికాభివృద్ధికై అమలు పెట్టబడే పరిశ్రమలు రెండు శ్రేణికలక్రింద వస్తాయి. (1) ప్రాథమిక పరిశ్రమలు (2) స్వీకార యోగ్యములగు పరిశ్రమల వర్గీకరణం వస్తువులను పుత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలు.

42. ప్రథమమున రెండవ రకపు పరిశ్రమలకన్న ప్రాథమిక పరిశ్రమలకే ప్రధాన్యమవుతుంది. ఈదిగువునవివరించబడినవి

శక్తి—విద్యుచ్ఛక్తి

గనులూ, లోహములూ, ఇనుము, ఉక్కు, అల్యూమినము, మాంగనీసు మొదలైనవి.

ఇంజనీరింగు— అన్నిరకముల యంత్రములు, యంత్ర పరికరములు మొదలైనవి.

రసాయనములు— పెద్ద రసాయనకములు, సారవంతము చేసేవి, రంగులు, మందులూ మొదలైనవి.

ఆయుధాలు

రవాణా— రైల్వే యంత్రాలూ, పెట్టెలూ, నౌకానిర్మాణం, కార్లు, విమానాలూ మొదలైనవి.

సిమెంటు

43. ఈస్థానంలో చూపించ బడిన ఆర్థికశీత నిర్మాణానికి వునాది వంటివి ఈ పరిశ్రమలు. ఆధునిక కాలమందు

ప్రాతిపదిక పరిశ్రమ విద్యుచ్ఛక్తి, యంత్రములు, రసాయన పాఠశాల ములు మొదలైనవి లేనిదే ఏ పరిశ్రమా న్నాపించ బడలేదు. అలాగే ఎరువులు లేనిదే వ్యవసాయాభివృద్ధి కష్టసాధ్యమే. చాలినన్ని నౌకలూ, తగినన్ని ఇతర రవాణా సౌకర్యాలు లేక పోవుటచేత భారతదేశము వంటి విశాలమైన దేశములో ఆర్థికజీవనాభివృద్ధి కంటువడివుంటుంది. ఇట్టి పరిశ్రమలు లేక పోవుటచేతనే బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలోని కెనడా, ఆస్ట్రేలియా లాంటి దేశములకన్న యుద్ధపరిశ్రమలలో భారత దేశముచాలా వెనుకబడి యున్నది. ఈస్థానము జయప్రదం కావాలంటే సాధ్యమైనంత శీఘ్రంగా ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలు ఈదేశంలో వర్ధిల్లాలని మేము భావిస్తున్నాం.

44. ప్రాతిపదిక పరిశ్రమల జాబితాలో శక్తి వుత్పత్తిని మొదట మేము కావాలనే వుంచాం. చిన్న పరిశ్రమలు గానీ పెద్ద పరిశ్రమలుగానీ అభివృద్ధి కావాలంటే, శక్తి వుత్పత్తి వ్యవసాయమూ రవాణా సౌకర్యాలు అభివృద్ధి పొందాలంటేనూ విద్యుచ్ఛక్తి అభివృద్ధి చాలా అవసరం. యుద్ధానికి పూర్వం సోవియట్ రష్యా, జపాన్ గాంచిన శీఘ్రాభివృద్ధి, ప్రస్తుతయుద్ధ సమయంలో కెనడా గాంచిన అభివృద్ధి ఆయాదేశములందు విద్యుచ్ఛక్తి మహత్వమునల్లనే. సోవియట్ రష్యాలో 1920 సం॥ లోనే దేశాన్ని 15 సం॥ల్లో విద్యుచ్ఛక్తి మయం చేయబడాలనే స్థానం నెమరబడింది. ఈస్థాన జయప్రదమైన తర్వాతనే పంచవర్ష ప్రణాళికలు ఆమలులో పెట్టబడినవి. ఈదేశంలో విద్యుచ్ఛక్తిని నీటినుండి తీయటానికి చాలా అవకాశములున్నవి. 27 మిల్లియన్లకి పైగా వాట్ల విద్యుచ్ఛక్తి నీటినుండి తీయబడవచ్చు. కాని ఇప్పటికి

దశ అరమియను కలహాట విమ్యుచ్చ క్తి మాత్రమే తీయ బడినది

45. మన దేశంలో అభివృద్ధిగాంచ వలసిన పరిగి
స్వీకారయోగ్య హావమైన వస్తుత్పత్తి పరిశ్రమలు
పరిశ్రమల పరిశ్రమలు ఈవిధపున పునహరించ బడినవి.

నూలు వస్తువులు—నూది, సిల్కు, వున్ని.

గాజు పరిశ్రమ

తోళ్ల పరిశ్రమ

కాగితపు పరిశ్రమ

పాగాకు పరిశ్రమ

నూనె పరిశ్రమ మొదలైనవి.

46. పైన యివ్వబడిన పరిశ్రమల పట్టిక వుదాహరణ
కొరె మాత్రమే యిచ్చబడినది. ప్రజలయొక్క ఒరుమానాన్ని
బట్టి ఈ పరిశ్రమల యొక్క స్వభావము
కొనుగోలుదారుని నిరయంప బడుతుంది. ఆదాయము ఎక్కు
యొక్క ఎన్నిక వైనకొద్దీ నివిధ వస్తువులకొరక చేయబడే
ఖర్చు శాతము మారుతూవుంటుంది. సామా
ను, పుస్తకములు, కళాత్మకమైన వస్తువులు తక్కువఆదాయపు
స్థితిలో కన్నా అధికాదాయ దశలో ఎక్కువగా కొనబడ
తవి. ఎలాంటి పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చేయవలసిందీ కాలమును
బట్టి, పరిస్థితినిబట్టి, ప్రజల అభిరుచినిబట్టి, నిరయంపబడుతుంది.
ఈ ప్రణాళికానుసారం ప్రజలయొక్క అభిరుచులు వారి
యిష్టానుసారముగానే వుంటవి.

47. పెద్ద పరిశ్రమతోపాటు కఠీర పరిశ్రమలకు
కూడా మన ప్రణాళికలో ప్రధానమైన స్థానమున్నది. దీని

చిన్న పరిశ్రమల కవకాశం వల్ల వ్యాపారత్వము పెరుగుతుంది. మనము పెట్టుబడిపని పెట్టుబడిని కొంత తగ్గుతుంది. పాను పాఠ్యరంభదశలో బైటనుండి మనం తేవలసిన పెట్టుబడికూడా తగ్గుతుంది. పెద్ద పరిశ్రమలూ, చిన్న పరిశ్రమలూ, కుటీర పరిశ్రమలూ వీటిలో ఏవి మంచివా అనే విషయాన్ని నిర్ణయించడం చాల కష్టం. అసంఖ్యాకములునూ, పరస్పర విరుద్ధములునూ అయిన విషయములు పెక్కింటిని మన మీ పరిశీలనలో లెక్కించాలి. ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలో చిన్న పరిశ్రమలకు తక్కువ స్థానముంది. స్వీకార వస్తుపరిశ్రమలలో వాటికి కొంత ప్రాధాన్యత ఉన్నది. వీటిలోనూ పెద్ద పరిశ్రమలకవి అనుబంధంగా వుంటవి.

45. పైన వివరించబడిన పారిశ్రామికాభివృద్ధికర కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించడానికి ఎంత పెట్టుబడికావాలో మనం పరిశ్రమల అంచనా వెయ్యటం చాలా కష్టం. మేము సూచించిన పెట్టుబడి చినపరిశ్రమలలో చాలా భాగము కొత్తవి. ప్రతి దానికీ కావలసిన పెట్టుబడి దాని నికరోత్పత్తికి మధ్యవున్న దామాషా తరుచు మారుతూ వుంటుంది. ముడి సరుకుల ధర, విద్యుచ్ఛక్తి కయ్యే ఖర్చు మొత్తపు ఉత్పత్తినుండి మిగులు యిస్తే మిగిలినదే నికరోత్పత్తి అని మేము ఈ సందర్భములో వాడుతున్నాము. పెట్టుబడి అనగా అప్పుగా తీసుకొన్న ధనము రిజర్వుఫండు చెల్లించబడిన ధనముల కలయిక. నీటినుండి విద్యుచ్ఛక్తిని తీసే పరిశ్రమకు నూలు పరిశ్రమలకన్నా ఎక్కువ పెట్టుబడి కావలసి వస్తుంది. ఉత్పత్తిలో, ఉత్పత్తి పద్ధతులను బట్టి, మనం పునర్వ్యవస్థీకరించే నవీకరణ పరికరములనుబట్టి ఈ పెట్టుబడి దామాషాగా మారుతూ వుంటుంది.

49. ఈ దేశంలో అమలులోనున్న పరిశ్రమల్లో వుండబడిన పెట్టుబడి మొత్తం వాటి నికరోత్పత్తి సంబంధమైన లెక్కలు గాన, మనకి అందుబాటులో లేవు. బాం దామాషాలో బాండు మీద నూలు పరిశ్రమల యొక్కయు, పెట్టబడ్డలు ఆహారమేతుల్ సిమెంటు కింకెలయొక్కయు, తాతాస్టాన్లో ఎలక్ట్రిక్ గూపుయొక్కయు బేలెన్సు పత్రి ముల యందు ఇన్వెస్టేషన్ భోగ్యుల ననుసరించి పెట్టుబడికి నికరోత్పత్తికి మధ్యవర్తు దామాషా ఈక్విడం విధంగావుంది.

	మాదిపరిశ్రమ	సిమెంటు	జలవిద్యుచ్ఛక్తి
1987	2.13	3.12	9.19
1988	2.62	2.11	7.80
1989	3.73	2.53	8.23

50. హిందూదేశంలో కానీ సినిమా మంది కాక్కి కలున్నారు. పెట్టుబడి శక్తులు తక్కువగా వున్నవి. గనుక ఈ స్థానం అమలులో పెట్టుబడి కాలంలో తక్కువదామాషా భూమి భవనములతో పాటు పెట్టుబడికిని నికరోత్పత్తికిని మధ్య నిష్పత్తి ఆట్టే ఎక్కువగావుండనివిధంగా పరిశ్రమలను మళ్ళీ నిర్ధారణం చెయ్యాలి. ఈ వద్దేశాన్ని కొంతవరకు దృష్టిలో పెట్టుకొనే చిన్న పరిశ్రమలకూ, కటిక పరిశ్రమలకూ, భావిభారత పారిశ్రామిక నిర్మాణంలో మేము కొంత స్థానమిచ్చాము. పెట్టుబడికిని, నికరోత్పత్తికిని మధ్యనున్న నిష్పత్తి 2.4 వుండాలనుకోండి. ఇతర దేశాలతో పోల్చి చూచుంటే ఇది చాల తక్కువ దామాషాయే. 2240 కోట్ల రూపాయ నికరోత్పత్తి పరిశ్రమలనుండి రావాలంటే 4,150 కోట్ల పెట్టుబడి మనం పెట్టాలన్నమాట. రైల్వేలూ

ఇతర రవాణా మార్గాలూ కాక మిగిలిన పరిశ్రమల్లో పెట్టబడిన పెట్టుబడి యుద్ధమునకు పూర్వము 700 కోట్ల రూపాయలని అంచనా వేయబడింది.

51. ఈ ప్రాజ్ఞానికలో 130% న్యవసాయాభివృద్ధి జరగాలని మేము సూచించాము. బుద్ధిపూర్వకంగానే మేమీ యభివృద్ధిని ఇంత తక్కువగా వుంచాం. మన వ్యవసాయ దేశంలోని న్యవసాయంలో పంచేవస్తువులు మన కాభివృద్ధి జనాభాలో భోజనానికి చాలింతగా వుండాలి. అంతేగాని మొదట్లోనే విదేశపు అగ్రగణ్య ఎగుమతి చేయడానికి సరిపడేంతగా వుండకూడదు. న్యవసాయకాభివృద్ధియొక్క ఆదర్శము వుత్పత్తిని అభివృద్ధి చెయ్యటమే కాకుండా ప్రజాసేకముయొక్క తిండికి కావలసిన పంటల వుత్పత్తిని పెంచడమై వుండాలి. వివిధ సస్యములను పండించేభూముల పరిమితి తిరిగి మార్పుచేయబడాలి. నారా, తేయాకు, దూది, నూనెధాన్యాలూ, మొదలగు వాణిజ్య సస్యములను పండించేభూములు యుద్ధానంతర అంతర్జాతీయ వాణిజ్య పరిశ్రమల కనుగుణ్యముగా మార్చబడాలి. ఈ పంటలయొక్క భాగ్యశీలు దేశ వ్యాపారంమీద చాలవరకు ఆధారపడియున్నవి. అందువలన ఇవి దేశ ఆర్థిక జీవనమందు అవిత్య కత్వాన్ని ప్రవేశపెట్టినవి. పార్టునీఫుల్ మాదివెయ్యటం మానివేసి లాంగ్ స్టేపుల్ మాదివేసి మాదితో తయారుచేయబడే వస్త్రాలను అభివృద్ధిచేసి దేశంలో నూనెనుత్పత్తిచేసే పరిశ్రమలను పెంచి మనకు పంటలను విదేశీ యంగళ్లమీద ఆధార పడకుండా చెయ్యవచ్చును. తిండికి పనికివచ్చే పంటల వుత్పత్తి ఎక్కువ కావాలి. ధాన్యాదులు, వన్నె, కాయగూరలు, పండ్లు, మొదలైనవి వుత్పత్తిచేసే

భూమి వైశాల్యము మనం తీసుకొనే పుష్టికరమగు ఆహారా
వసరములనుబట్టి నిర్ణయింపబడాలి.

౪౨. వ్యవసాయకోత్పత్తి పెరగాలంటే కొన్ని ప్రధాన
మైన సంస్కరణలు జరగాలి. సేద్యము చేయబడే భూ పరి
మితి ఎంత వూడాలో అనే సమస్య సంస్క
మము మాచించే సంస్కరణలు నింపబడాలి. ప్రస్తుతం గ్రామాలలో సగ
టున మూడు యకరములు మాత్రమే సేద్య
ము చేయబడే భూమి పరిమితియై యున్నది. ఇది తునకలు
తునకలుగా అక్కడక్కడా చెదరి యున్నది. సేద్యముచేయ
బడే భూములపరిమాణం పెరిగినందువలన ఆభూమియంతయూ
ఒకచోటనే వుండినందువలన కలిగే లాభాలు పరిమితములై
నప్పటికీ మన వ్యవసాయము ఇతోధికంగా అభివృద్ధి కావా
లంటే జరగవలసిన ప్రధాన సంస్కరణలలో ఇది ఒకటి.
ఇది అమలులోనికి రావాలంటే అన్ని పద్ధతులకన్నా సమిష్టి
వ్యవసాయ విధానమే వుత్తమమనీ మాకు తోచుచున్నది.
ప్రస్తుతం అమలులోనున్న భూమిమీద సేద్యగాండ్ర హక్కులు
తొలగించడం భూమి పరిమితిని ఇది పెంచుతుంది. ఈ
సమిష్టి వ్యవసాయవిధానం అమలులోనికి రావాలంటే కొంత
నిర్బంధం అవసరమనిపిస్తోంది.

౪౩. వ్యవసాయదారుల రుణభారాన్ని నిర్మూలించటం
కూడా చాలా అవసరమైయున్నది. యద్ధానికి పూర్వం ఇట్టి
గ్రామీణుల రుణము 1200 కోట్ల రూపాయలని అంచనా
బుక్కుగల సత్య వేయబడింది. గత రెండు సంవత్సరాలనుండే
ధరలు పెరగటంచేత ఈఖుణం కొంత తగ్గివుంటుంది. రాజీ

మార్గాలతో దాన్నింకా తగ్గించటం సుసాధ్యమైన విషయమే. సహకార పరపతి సంఘముల ద్వారా ఈ ఋణము తీర్చబడాలి. దీర్ఘవాయిదామీద అప్పుయిచ్చే పద్ధతిలో చక్కని నిర్మాణం కలిగిన పరపతినంఘాలు స్థాపించబడాలి. ఇందుకోసం కావలసిన డబ్బును మేము మా పెట్టుబడిఖర్చు అంచనాలో చేర్చి వుండలేదు. ఎందువలననగా నైతుయొక్క రుణము మరియొక వర్గముయొక్క నివ్వెయై వుంటుంది. ఈనిల్వ పరపతినంఘాలకు కావలసిన డబ్బుకై ప్రత్యక్షంగానూ పరోక్షంగానూ వుపయోగపడుతుంది.

54. సేవ్యంచేయబడే భూమిపరిమితి గ్రామీణుల ఋణంతోపాటు ప్రాధానమైనది మూడవసమస్య ఒకటివున్నది. భూసారము ఇంతవరకు దాని ప్రాధాన్యాన్ని ఎవరూ గుర్తించ పోవుట లేదు. మనవ్యవసాయం అభివృద్ధికావాలంటేదాని యెడల శ్రద్ధతీసుకోవాలి. ఇదే నేలసారంపోవుట అనేసమస్య. ప్రతి సంవత్సరం వర్షములవల్ల భూమి వుపరిభాగమందలి నీలు వగల వస్తువులు పెద్ద మొత్తములుగా కొట్టుకొనిపోవుచున్నవి. అవి మరల తిరిగిరావు. ఈకాండ ఇలాగే జరిగితే లక్షలకొలది ఎకరముల భూమి ఎప్పటికీ సేద్యానికి పనికిరాకుండా పోవును. దీనిని విచారించాలంటే సేద్యార్హములైన భూముల పై భాగములకు రక్షణవుండాలి. వివిధప్రదేశములకు అనుగుణ్యములైన సాధనములు అవలంబించబడాలి. నేలసారముపోకుండా వుండటానికి ఇంకా ఇతర భూమిమరమ్మతులకూ 200 కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడికావాలి, ప్రతి సంవత్సరము 10 కోట్ల రూ. చర్చితచర్చణంగా ఖర్చవుతాయి.

55. ధూమిపరిమాణం పెరిగి, మంచపోయి, నేలసారము సురిక్షితమైనతర్వాత ధారతదేశంలో కెండుమార్గాలలో వ్యవ
పుత్పత్తిని పెంచే నాయకోత్పత్తి ఎక్కువవుతుంది. (1) సేద్యా
పంటలు రైతేలైన భూమిని పెంచటం. (2) ఎకరానికి
పచ్చే పుత్పత్తిని పెంచటం లేక యీ కెంటి కలయికవల్లనూ.
బ్రిటిషు ఇండియాలో ప్రస్తుతం 100 కి 18 పాళ్ళు అనగా
94 మిలియన్ల యకరాలు సేద్యాన్ని మెయిండ్లకూడా నిరు
పయోగంగా పుచ్చుచి తెలిపినవారు చెబుతున్నారు. ఇందులో
కొంతభాగం సేద్యానికి పనికిపస్తుతదా అనేది అనుమానా
స్పదమే. ఈ సమస్య సమగ్రంగా పరిశీలించబడాలి.

56. యకరానికి పండే పంటను ఎక్కువచెయ్యటానికి
యకరానికి పండే చాలా అవకాశాలున్నాయి. ఈదిగువ నివ్వ
పంట బడిన అంకెలు గమనించదగినవి.

1939-40 లో యకరానికి పండినపంట అన్నులలో

వియ్యము గోధుమలు పంచదార మాది

అమెరికా	1.01	0.37	20.06	0.11
కెనడా	—	0.52	—	—
ఆస్ట్రేలియా	—	0.42	—	—
జపాను	1.61	—	—	—
ఈజిప్టు	—	—	—	0.23
జావా	—	—	54.91	—
ఇండియా	0.35	0.32	12.66	0.04

57. నీటి పారుదల సౌకర్యాలు, వుత్తమమైన పంటల
 మాచ్చెడి విధానం, మంచినీటి విత్తులూ ఎరుపూ, మంచినీటి
 వ్యవసాయపు పనిముట్లనూ వుపయోగించుటవల్ల
 నీటిపారుదల ఎకరంకు పండేపంటను ఎక్కువ చేయ్యవచ్చును.
 1938-39 లో బ్రిటిష్ ఇండియాలో సేద్యమైన భూమి
 మొత్తపు వైశాల్యం 209 మిలియన్ల యకరాలు. దీనిలో
 54 మిలియన్ల యకరాలకు మాత్రమే నీటిపారుదల జరిగింది.
 దానిలో 28 మి. య. కాలవలద్వారానూ, 6 మి. య. చెరువుల
 ద్వారానూ, 13 మి. బావులద్వారానూ, 7 మి. య. ఇతరమార్గ
 ములద్వారానూ నీటి పారుదలను పొందినవి. పంట ఎక్కువ
 పండాలంటే నీటిపారుదలయ్యే నీటియొక్క వైశాల్యం పెరగటం
 అవసరం. అన్నివిధాలా 200% భూమి ఇరిగేషను సౌకర్యం
 పొందాలి. ప్రస్తుతమున్న కాలవలమీద 1938-39 లో 153
 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెట్టబడినది. వ్రేలి సంవత్సరం మగ
 మృతు ఖర్చులు 5 కోట్ల రూపాయలు అయివున్నవి. ఈలెక్క
 ప్రకారం అదనపు కాల్యాల నిర్మాణంకోసం 306 కోట్ల రూపా
 యలు ఖర్చువుతవి. వీటి మరమ్మత్తుకి సం||నికి 10 కోట్ల రూపా
 యలకు మించకుండా కావాలి. నూత్న కాలవల నిర్మాణంలో
 డాముల నిర్మాణంకూడా యిమిడియున్నది. అందువలన కాల
 వల నిర్మాణానికయ్యేఖర్చు 400 కోట్ల రూపాయల వరకూ
 పెరుగుతుందని మనము భావించవచ్చును. నూత్న కాలవలను
 నిర్మించుటలో వాటి నీటినుండి విద్యుచ్ఛక్తిని మనం రియ్య
 వచ్చుననే అంశమును మర్చిపోకూడదు. మరి 48 మి. య. లను
 తడుపుటకు చెరువులూ బావులూ నిర్మించాలంటే వుజ్జాయిం

ప్రగా 50 కోట్ల రూపాయలు ఆవుతవి. వీటి మరమ్మతుల కయ్యే ఖర్చు చాల తక్కువగా వుంటుంది.

58. ఆశీర్వాదికరమైన సేద్యపు పద్ధతులు ప్రజలందరికూ తెలియాలంటేనూ, పశుపోషణ జరగాలంటేనూ అదర్శ ఆదర్శపాఠశాలను ప్రాథమములగు సేద్యార్హ ప్రాంతములు భూములు విరివిగా వుండాలి. 10 గ్రామాలకు ఒక ఫారం మోసిన మన దేశానికంతటకీ 50,000 ఫారము లవసరము. దైతు: వైత్తను వ్యవసాయ పద్ధతులను నేర్పటమేకాకండా మంచి విత్తనములనూ, ఎరువులనూ, వ్యవసాయ పనిముట్లనూ, ఎడ్లనూ ఈ ఫారములు స్వల్ప ధరకే లభిస్తాయి. పంట ఎక్కువ పండాలుంటే కిత్తినమైనవీ సహజమైనవీ ఎరువులు చాలా కావాలి. ఈ ఆదర్శ వ్యవసాయ ప్రాంతములు దైతు: వాటి ప్రయోగాన్ని గురించి సరిగాబోధించాలి. వీటిలో ఒక్కొక్క పశువైద్యశాలకూడా వుండాలి. ఒక్కొక్క ఫారముకు అయ్యే ఖర్చు 50 వేల రూపాయలుగా అంచనా వెయ్యవచ్చును. పెట్టుబడికింద 50 వేలు, నిర్వహణ ఖర్చులక్రింద 20 వేలూ.

59. పై మొత్తములతోపాటు వ్యవసాయదారులకు ఆర్థికంగా సహాయం చెయ్యటానికి కొంతపెట్టుబడి కావాలి. నిర్వహణకు దీనికై 250 కోట్ల రూపాయలు సరిపోతవని కావలసిన పెట్టుబడి మేము అంచనా వేస్తున్నాం. ఈడబ్బు అధికోత్పత్తికి ఆర్థికంగా సహాయభూతంగా వుంటుంది.

60. మన లక్ష్యానుసారం వ్యవసాయ కోట్లపై పెరగా వ్యవసాయానికి కాపలసిన లంటే కావలసిన పెట్టుబడి ఈదిగువ పెట్టుబడి చూపించబడింది.

రూపాయలు కోట్లలో	బకసారి	తిరిగి తిరిగి
	అద్యేఖర్పు	అద్యేఖర్పు
నేలసారం పోతండా వుండడానికి	200	10
నిర్వహణకు పెట్టుబడి	—	250
నీటి పారుదల, కాల్వలు, నూతులు	400	10
ఆదర్శ పాయముగు వ్యవసాయ కేంద్రాలు	195	139
	—	—
మొత్తం	845	400
	—	—

61. లోగడ పేరాలలో సూచించినట్లుగా పారిశ్రామిక కోట్లపై పెరగనప్పుడు దేశంలోపల ఈవస్తువుల రవాణా రవాణా రహదారి నిర్మాణం వృద్ధి చెందింది. వర్తకముచేతగా, సర్వీసుల సౌకర్యాలు ఎలాగోనా వచ్చే నికరాదాయపు పెరుగుదల 20% లని అంచనా వేస్తున్నాం. దేశంలోని వ్యాపారం పెరుగుతుంది. ఇరువులనైతేవ్వలూ, రస్తాలూ, నౌకలూ అభివృద్ధి కావాలి. వీటన్నిటిలోనూ భారతదేశం చాలా నెనుకబడి యున్నది. భారతదేశముయొక్క వైశాల్యము 1,58,400 చ. మైళ్ళు దానిలో 41,000 మైళ్ళు మాత్రమే రైలుమార్గాలు వున్నవి. రష్యాను మనహామీ యూరపువైశాల్యం 1,660,000 చ. మై. దీనిలో 190,000 మైళ్ళు రైలుమార్గములున్నవి. బ్రిటిషు ఇండియాలో 100 చ. మై. దీనిలో 35 మై. చొక్క

[illegible]

వి. 1945-46లో కైలుమాన్దాలు 41,000 మైళ్ళమాన్దాలు పెంచబడినవి. వీటి మొత్తపు పెట్టుబడి 848కోట్ల రూపాయలై యున్నది. అదనంగా మనం కైలుమాన్దాల కేసుకలమన్న 21,000 మైళ్ళ కొత్తరైలు మాన్దాల 484 కోట్ల రూపాయలై యున్నవి. 2% చొప్పున దాని భరించుకొనుటకు 84 కోట్లు అవుతాయి.

68. పశ్చిమ ప్రాంతమున జియోలోని రోడ్లపాడవు
మనూరు 20,000 మైళ్ళు. వీరిలో 74,000 ల మైళ్ళు కంకర
రోడ్లు. 236,000 మైళ్ళు కంకర లేదు. 15 సంవత్స
రాల్లో ఈరోడ్ల విరివిని పెట్టింపు చెయ్యాలి. గ్రామ
రస్తాలు మరి మరి రస్తాలు బాగుపరచబడాలి. ముఖ్యమైన

గ్రామములన్ని ప్రాంతాలలో కలపబడివుండాలి. 1000 జనాభావున్న ఏ గ్రామంకూడా ప్రాథమికస్థాయి మైలుగాని. లేక అమైలుకన్న ఎక్కువదూరం వుండకూడదు. ఈ రస్తాల అభివృద్ధితోపాటు ఎడ్లబండికి స్వయంగానే మైళ్లను ప్రయోగించాలి. అందువలన రోడ్లమరిమైలులన్ని చాల తగ్గుతుంది. గ్రామపాఠశాలలో ఎడ్లబండి ఇకకూడా ప్రాథమమైన రహదారి నాథనంగా వుంటుంది. గ్రామాల్లో పెద్దగా రహదారి సమర్థం వుండదు గనుక ప్రాథమికస్థాయిలో వాటిని కలిపే రోడ్లు మామూలు కంకరరోడ్లయివుంటే చాలు. అలాంటి రోడ్లమీద ఎడ్లబళ్ళకు న్యూమేటిక్ మైళ్లు ప్రయోగించితే బాగుంటుంది. 61 అ. వెడల్పున్న కంకరరోడ్లకు మైలు సగటున ఐదవేలరూపాయలు ఖర్చవుతుంది. ఈలోకన 31 లక్షల మైళ్ల అదనపు రోడ్లను నిర్మించాలంటే 300 కోట్లు రూపాయలౌతుంది. వీటి పోషణకయ్యే ఖర్చు 35 కోట్ల రూపాయలు.

64. అదనపు రోడ్లు నిర్మించటమే కాకుండా 2 లక్షల 26 వేల మైళ్ల మట్టిరోడ్ల కంకర వేయటం కూడా ఇష్టమైనరోడ్ల చాలా ఉన్నది. ఈరోడ్ల పునర్నిర్మాణానికి పునర్నిర్మాణము మైలు 5 వేల రూపాయలవుతుందనుకుంటే మొత్తము 113 కోట్ల రూపాయలౌతుంది. వీటి పోషణకయ్యే ఖర్చు ప్రస్తుతమయ్యే దానికన్న చాల తక్కువగా వుంటుంది.

65. బొంబాయి, కలకత్తా, మద్రాసు, కనాచీలు తప్ప భారత దేశంలో చాల తక్కువ కేవులున్నవి. ఇటీవల కొన్ని స్వదేశ సంస్థానాలలో కొన్ని ఉన్న కేవులు నాకలు నిర్మించ బడినవి. కాని ఇంకా నౌకలు సరిపడ

శ్రీమల్లోనూ, వాణిజ్యము పరిపాలనాశాలలోనూ తరఫీసు పొందిన ఆర్థిక సంఖ్యాపటగు వారున్నప్పటికీ యిట్టి స్థానము కొన సాగించబడుతుంది. నబబైన జీవన సమానానికి ప్రాథమిక విద్య చాలా అవసరం. సాంకేతి విధానం ప్రకారం ఒక్క బ్రిటిష్ ఇంజీనీయర్ లోనే 18 లక్షల మంది ప్రాథమికములు కావాలి. సరియగు వైద్యసహాయానికి ఎంతోమంది డాక్టర్లు, చిన్నలూ అవసరం. ఖనిజములు, జలవిద్యుచ్ఛక్తి, భూసారము మొదలైన విషయాలను మనం సరిగా పరిశీలించలేదు గనుక ఆవి ఎంతెంత మొత్తములో వున్నదీ వాటిగుణము అదివున్న తావునుగూర్చి దీర్ఘ మగు పరిశోధనములు జరపవలసియున్నది. ఇట్లు పరిశోధనలు జరుపుటకు ఎన్నో పరిశోధనాగారములు అవసరం. ఇట్టి పెద్ద మొత్తపు ఆర్థిక ప్రాణాళిక ఆములులోకి రావాలంటే ఎంతమంది మనుష్యులు కావాలో ఈ దిగువ వ్రాకటనవలన తెలుస్తుంది. ఇది 1935 సం.పు సోవియట్ రష్యా స్థితినిగూర్చి తెలుపుతుంది. సోవియట్ ఆర్థిక నిర్మాణం యొక్క నిర్వాహకుల సంఖ్య.

పరిపాలకులు	450,000
ప్రభుత్వ పరిశ్రమ నిర్వహకులు	350,000
సమిష్టి వ్యవసాయ కేంద్రముయొక్కయు, ప్రభుత్వము యొక్కయు నిర్వహకులు	369,000
ఇతరులు	

ఇంజనీర్లు, సిల్పులు	330,000
టెక్నిషియన్లు	330,000

నూపురూ, పరిశోధనలు	1049,000
అకౌంటెంట్లు, ఆర్థిక కాన్సల్టంట్లు, లెక్కగాళ్లు	2439,000
ఇతరులు	3116,000
<hr/>	
మొత్తము: రష్యా మేధావులు	9,591,000
మొత్తము: సోవియట్ జనాభా	170,000,000

రీ. ప్రజాశక్తిము విద్యావంతమై తగినంతమంది చదువున్న పరిశాలకులు, సుశిక్షితులగు సాంకేతిక శాస్త్ర విద్యా కార్య ప్రవీణులు లభ్యమవ్వాలంటే ఒక సమగ్రమగు క్రమము విద్యాకార్యక్రమం అవసరం. అది ఈ క్రింది వానితో కూడివుండాలి.

ప్రాథమిక విద్య
 వయోజన విద్య
 శైకంక్షకీ విద్య, వృత్తివిద్య
 విశ్వ విద్యాలయ విద్య
 శాస్త్రీయ విద్య, పరిశోధన

69. అందుకే ప్రాథమిక విద్యాబోధ చెయ్యాలంటేనూ వయోజనవిద్యా ప్రచారానికి అయ్యేఖర్చు మేము లోగడ 32 వ పరిశ్చేదములోనే సూచించాము. వయోజనవిద్య ఆపరిశ్చేదములో సూచించబడిన కనీసపు విధానముకన్న గురుతరమైన విధానాన్ని వయోజన విద్యావిషయం సూచించబడటం అవసరం. ప్రభుత్వ యంత్రీమండలి

ప్రతి సభ్యుడు చక్కని పౌరుడుగా తయారై ప్రజాస్వామ్య ఆదర్శం అమలులోనికి వచ్చేరీతిగా వయోజన విద్యా విధానం విస్తరింపబడాలి. చదువుట వారీయుట గణితమేకాక వృత్తివిద్య, విజ్ఞానబోధ వయోజన విద్యావిధానంలో ఇమిడి వుండాలి. దానికయ్యే ఖర్చు ప్రతి వయోజనునకు సగటున 2 రెండు రూపాయలు. మన దేశానికంతటికీ మొత్తం 33 కోట్లవస్తుందని మేము అంచనావేస్తున్నాం. 32 పరిశ్చేదములో సూచించిన దానితోపాటు మొత్తం వయోజనవిద్య కయ్యేఖర్చు 99 కోట్లు.

70. కేకండకీ విద్యను రెండు భాగములుగా విభజించ వలెను. (1) మిడిల్ స్కూలు చదువు (2) హైస్కూలు చదువు, మిడిల్ స్కూలు చదువు. ప్రాథమికవిద్య కేకండకీ విద్య అత్యంత ప్రధానమైనది. మన బాలురను ప్రాథమిక దశలో పైనవుండే చదువు చెప్పిస్తేనేగాని మన గ్రామ జీవితం బాగుపడదు. గ్రామీణులు సమ్యగ్భావములకు తలలూపరు. మన బాల శాలికలు తాము మానవ సంఘమునకు ఆర్థికంగా మరియితర విధాల చాలాఅవువరం అనేభావమును గుర్తించువరకు చదువు నేర్పించ బడాలి. ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యార్థులు సరైన పౌరులుగా తయారవాలంటే వారికి మూడు సంవత్సరాలు మాధ్యమికవిద్య నేర్పింప బడాలి. ప్రాథమిక పాఠశాలలలో అయ్యేఖర్చులో మాధ్యమిక పాఠశాలలకయ్యే ఖర్చు సగం. వున్నత పాఠశాలలు పెద్ద గ్రామాలోనూ పట్నాలలోనూ వుంటవి, గనుక పట్నాలలో భవన నిర్మాణానికయ్యే

పున్నమి—ఈ పాతశాలా విద్యాశాసితయ్యే ఖర్చుకూడా
 పున్నమి. ఇది అందుకును బాలుర : ఒకబాలుకు చొప్పున
 పున్నత విద్యాతాళం పొందగలడని నాజ్ఞంటుచూచిస్తున్నాడు.
 ఈతెక్క పాతశాల పున్నత విద్య సభ్యునిచే బాలుర సంఖ్య
 10 మిలియన్లు ఉంది. తెకండ్లకి విద్యకు ఏమీటూ అయ్యే
 ఖర్చును యుద్ధానికి పూర్వం పున్నత పాతశాలల్లోనూ, మాధ్యమిక
 పాతశాలల్లోనూ సగటున ఒక్కొక్క విద్యార్థికయ్యే
 ఖర్చునుచెప్పి కంచనావేయ వచ్చును. పున్నత మాధ్యమిక
 విద్యకయ్యే మొత్తపు ఖర్చు ఈకింది రీతిగా వుంటుంది.

గ్రామాల్లోని మాధ్యమిక పాతశాలలు

భవంతులు, సామగ్రి

రు. 34 కోట్లు

గ్రామాల్లోని మాధ్యమిక పాతశాల విద్యార్థులు 2 కో. 20 ల.

సం||నికి విద్యార్థికి సగటు ఖర్చు

రు 22

గ్రామాల్లోకి మాధ్యమిక విద్యకయ్యే కర్చు

రు. 49 కోట్లు

పట్టణాల్లోని మాధ్యమిక పాతశాలలు—

భవంతులు సామగ్రి

రు. 11 కోట్లు

పట్టణాల్లోని మాధ్యమిక పాతశాలా విద్యార్థులు 3.3 లక్షలు

సం||నికి విద్యార్థికయ్యే సగటు ఖర్చు

రు 31

పట్టణాల్లో మాధ్యమిక విద్యకయ్యే ఖర్చు

రు. 10 కోట్లు

పున్నత పాతశాలలు-భవంతులు, సామగ్రి

రు. 33 కోట్లు

హైస్కూలు విద్యార్థులు

1 కోటి

ప్రతి విద్యార్థికి సం||నికి సగటుఖర్చు

రు. 64

పున్నత విద్యఖర్చు

రు. 64 కోట్లు

మాధ్యమిక వృన్నతపాతశాల భవనములను

సరియైన సిటిలో వుంచుటకు అయ్యే ఖర్చు

మొత్తము పెట్టుబడిమీది 7½% చొప్పున రు. 6 కోట్ల

71. వృత్తి విద్యకూ, విశ్వకళాపరిషత్తు విద్యకూ, శాస్త్రీయ విద్యకూ, పరిశోధనలకు అయ్యే ఖర్చు విషయంలో మనకు విశ్వకళాపరిషత్తు విద్యా, సరైన లెక్కలు లభ్యమగుట లేదు. కనుక వృత్తి విద్యా మొత్తం సం॥ జాతీయాదాయంలో 200 వ వంతు ఈ ఖర్చుకింద తీసుకొనిపోయి మేము సూచిస్తున్నాం. ఈ ప్లాను అమలు పెట్టబడిన మొదటి సం॥లో ఇంకొక 60 కోట్ల రూపాయల పాతుంది. ఆఖరి సం॥లో 30 కోట్ల రూపాయల పాతవి. ఇంగ్లండులో శాస్త్రీయ విద్యకూ పరిశోధనకూ జాతీయాదాయంలో వెయ్యి వంతు ఖర్చువుతూవుంది. అమెరికాలో వెయ్యింటికి 6 వ వంతు అవుతూవుంది. సోవియట్ రష్యాలో 100 వ వంతు అవుతూవుంది. మొత్తము మన జాతీయ విద్యకి యే ఖర్చు ఈ క్రింది విధంగా వుంటుంది.

రూపాయలు కోట్లలో	ఒకేసారి అయ్యే ఖర్చు	ఏటా అయ్యే ఖర్చు
ప్రాథమిక విద్య	86	88
మధ్యమ విద్య	99	—
శైకండరీ విద్య	82	129

విశ్వవిద్యాలయ విద్య.

శాస్త్రీయ విద్యా, పరిశోధన — సగటున 20

267

267

72. ప్రజాసోగ్యానికయ్యే ఖర్చు 28 వ పేరాలలో నూచించాము. చంచన్ద్ర వర్షప్రణాళికలో ప్రజాసోగ్యానిక ఖర్చును ఎక్కువ అవనరం లేదు.

73. విద్యకూ, ప్రజాసోగ్యానికీ అయ్యే ఖర్చును అంచనా వేసినప్పుడు మేము జనాభా పెరుగుదలను లెక్కలో తీసుకొన లేదు. విద్యకూ, ప్రజాసోగ్యానికీ ఇదివరకే జనాభా పెరుగుదల ఖర్చు చెయ్యబడిన మొత్తాన్ని కూడా మేము ఈ లెక్కలో తీసుకోలేదు. గనుక ఈ మొత్తము జనాభా పెరుగుదలవల్ల అయ్యే అదనపు ఖర్చుకు సరిసమానంగా వుండి సరిపోతుందని మేము భావిస్తున్నాం.

74. 15 వ పేరాలలో మేము నూచించిన విధంగా పెరిగిన జనాభా: కావలసిన గృహనిర్మాణానికయ్యే ఖర్చును అదనపు గృహనిర్మాణాని కూడా లోగడే వేశాము. ఈ ప్లాను కయ్యే ఖర్చు అనులు పెట్టబడే కాలంలో పెరిగిన జనాభాకు కావలసిన గృహనిర్మాణానికయ్యే ఖర్చును మనం లెక్కనెయ్యాల్సి. ఇందుకై 800 కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడి సరిపోతుంది. ప్రస్తుతం అనులులోవున్న యిళ్ళను మన ఆదర్శం ప్రకారం వునర్నిర్మాణం చెయ్యటానికి అదనపు జనాభా: కొత్త యిళ్ళను కట్టటానికి మొత్తము అయ్యే ఖర్చు 2,200 కోట్ల రూపాయలు. ఈ పెట్టుబడిమీద 100కి 7½ రు|| చొ|| ఇళ్ళ మరమ్మత్తు కయ్యే ఖర్చు 318 కోట్ల రూపాయలు.

75. అన్నివిధములను ఖర్చు 200 కోట్ల రూపాయలని మనం కలగూరగంప అంచనా వెయ్యచ్చును. ఈశ్రీక క్రింద ఖర్చు పోషణఖర్చులను చూపించే అంకెలను మేము ప్రత్యేకంగా వెయ్యలేదు.

76. ఈ ప్లానుకయ్యే మొత్తపు ఖర్చును దిగువ ఖర్చయొక్క విభజన సంగ్రహంగా వివరిస్తున్నాం.

రూపాయలు కోట్లలో	ఒకేసారి అయ్యేఖర్చు	ఏటాటా అయ్యేఖర్చు
పరిశ్రమలు	4,480	—
వ్యవసాయము	845	400
రహదారీ	897	49
విద్య	267	237
ఆరోగ్యము	281	185
గృహం నిర్మాణము	2,200	318
కలగూరగంప	200	—
	—	—
	9,170	1,189
	—	—

77. ఈ అధ్యాయమంతటిలోనూ మేము ఒకేసారి అయ్యే ఖర్చును, తిరిగి అయ్యే ఖర్చునూ ప్రత్యేకంగా సూచించాము. కాపలసిన మొత్తపు మొత్తము పెట్టుబడి ఏవిధంగా ఖర్చువు పెట్టుబడి తుండా అనేవిషయాన్ని సూచించే మేమీ

నేడొన్ని చాటింపాలి. ఏటా అయ్యే ఖర్చు వాస్తవంగా నిర్వహణకయ్యే ఖర్చునకీయే. కనుక అది ఒకేసారి అయ్యే ఖర్చులో కలిపి పడాలి. రూపాయి విలువ తగ్గినా ఒకదాని స్థానే మరి మరొకటి వుండేవా ఏటికయ్యే ఖర్చు ఏటా అయ్యే ఖర్చు నుంచి మినహాయపడ్తుంది. ఈ లెక్క ప్రకారం మాష్లాను అమలు లోనికి రావాలంటే మొత్తము అయ్యే ఖర్చు 10,000 కోట్ల రూపాయలు. అది ఈ క్రింది విధంగా వుంటుంది.

రూపాయలు కోట్లలో

పరిశ్రమలు	4,480
వ్యవసాయము	1,240
రహదారి	940
పీద్య	490
ఆరోగ్యము	450
గృహనిర్మాణం	2,500
కలసూరగంప	200
	<hr/>
మొత్తం	10,000
	<hr/>

పెట్టుబడి ధనం వచ్చే మార్గాలు

78. ఈ ప్లానుకు కావలసిన డబ్బు వచ్చే మార్గాలు
 స్వేచ్ఛలో మంచి ఒక సున్నీతమైన తార
 వచ్చే మార్గాలు తమస్యన్ని గమనించాలి. బైటరంగి వచ్చే
 డబ్బు, దేశంలోని రంగి వచ్చే డబ్బు, గల తేడాలు గమ
 నించాలి. విదేశముల నుండి వస్తువులను, వుద్యోగస్తులను
 దిగుమతి చేసుకొన్నందున చెల్లించవలసిన డబ్బు బైట
 డబ్బు. దేశంలోని నైతిక సంపదలను జయింపడంగా వువ
 యోగించటానికి కావలసిన దేశంలోని డబ్బు. ఈ ప్లాను
 అమలు పెట్టబడే మొదటి సంవత్సరాలలో మన దేశము
 యంత్రముల కొరతూ సాంకేతిక ప్రవీణుల కొరతూ పూర్తిగా
 వీడేశాలమీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఈయంత్రములూ,
 సాంకేతిక ప్రవీణులూ, ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలు, ఇతర పరిశ్ర
 మల సావనకూ చాల అపూర్వం. మన ప్లాను అమలులో
 పెట్టబడిన కొద్దీ వీటికోసం మనం విదేశాలమీద ఆధారపడటం
 క్రమంగా తగ్గుతుంది. యంత్రములనూ, సాంకేతిక ప్రవీణ
 లునూ దిగుమతి చేసుకోవటానికి ఎంతో డబ్బు అపూర్వం. ఈ
 బాహ్యద్రవ్యమును ఎలా పంపించాలి అనేది చాలా
 ముఖ్యమైన సమస్య. మనకు కావలసిన అంతరంగిక ద్రవ్య
 సంపాదనకూడా కష్ట సాధ్యమైనదే. కాని ఒక నిర్దీతి అధిక
 ప్రణాళిక అమలు పెట్టబడేప్పుడు ఈ కష్టములు అంత దుస్స

ధ్యములు కావు. మనకు అందుబాటులో వుండే బాహ్యంతర ద్రవ్యాభారములు ఈక్రింది విధంగా వుంటవి.

బాహ్య ద్రవ్యము :-

దేశంలో నిల్వయున్న ద్రవ్యం ముఖ్యంగా బంగారం. ఇంగ్లండు మనకు స్వల్ప వాయుదా మీద యివ్వవలసిన బాకీలు. రిజర్వు బ్యాంకులో వున్న డైరెక్టింగు నిల్వలు. మనకు అనుకూలంగా వున్న వాణిజ్యపు వ్యత్యాసాలు. విదేశముల నుండి అప్పు తీసుకొనుట.

ఆంతరంగిక ద్రవ్యం :-

ప్రజల నిలవలు. ప్రభుత్వం యొక్క ప్రతిష్టను ఆధారం చేసుకొని కరెన్సీని పెంచుట.

79. ఇటీవల విదేశాలకు ఎగుమతియ్యే బంగారాన్ని దాచబడిన డబ్బు మినహాయించి మన దేశంలో దాచబడిన డబ్బు మొత్తాకోట్ల రూపాయలై వుంటుంది. ఇందులో కొంత భాగం మనపెట్టుబడికి వినియోగపడాలి. మేము నివేదిక పారదర్శంలో సూచించినట్లు ప్రజావిశ్వాసమున్న జాతీయ ప్రభుత్వము స్థాపించబడి నట్లయితే ప్రజలు తాముదాచుకొన్న డబ్బు మన ప్లానుకు కావలసిన పెట్టబడికిగాను యిస్తారు. ఈ రీతిగా మనకు చేకూరే డబ్బు 300 కోట్ల రూపాయలవి. మనం అంచనా వేయ వచ్చును.

80. ప్రస్తుతము రిజర్వు బ్యాంకు ఆఫ్ ఇండియాలో స్టైరింగులు పున్న స్టైరింగు నిల్వలు మొత్తం 800 కోట్ల రూపా నిల్వలు యిటు. ఈ యుద్ధం ఇంకా ఒకటి రెండు సంవత్సరాలువుండి ప్రభుత్వం మనదేశంలోని సరకులను ఈవిధంగానే కొంటూవుంటే ఈ మొత్తము వెయ్యి కోట్ల రూపాయ లౌతుంది. ప్లాను ప్రారంభంలో మనకు కావలసిన యంత్ర పరికరాలను దిగుమతి చేసుకొటానికి ఈ మొత్తమును మనం వినియోగించ వచ్చును.

81. దేశంలో ప్రజలకు కావలసినంత వరకే మనం వ్యావసాయకోత్పత్తి చేస్తాము. కనుక భవిష్య వర్తకపు తేలస్సు త్తులో మన ఎగుమతి వ్యాపారం తగ్గవచ్చు. పంట లతోపాటు వాడుకవస్తువుల పుత్పత్తికూడా పెరుగు తుంది. కనుక మన దిగుమతలుకూడా తగ్గుతాయి. కనుక సం! సకీ మనకీ విధంగా అంతర్జాతీయ వర్తకంలో 40 కోట్ల రూపాయలు మిగులుతవి. స్టైరింగు రుణాన్ని ఈదేశానికి పం పించారు కనుక అది మనకు బాహ్యద్రవ్యంగా పువయోగ వకుతుంది. ఈమార్గం ద్వారా మనకు 15 సం! లోనూ 600 కోట్ల రూపాయలు లభ్యమవుతవి.

82. విదేశములందలి డబ్బు అంగళ్లలో భారతదేశపు ప్రతిష్ట ఇనుమడించి పున్నది కనుక ఇక్కడి విదేశములనుండి నుండి మనం ఆహ్వానముకోవచ్చు. ముఖ్యంగా రుణము అమెరికానుండి మనం రుణం చెయ్యవచ్చును. విదేశీయుల రాజకీయ ప్రభావంగానీ, పెట్టుబడిదారుల జోక్యం

కానీ దేవుని హావగుణ తలారా తోచుచున్నాను. మనం చెయ్యవచ్చు.
-భారత దేశములో మనలోని చాలామంది 'పెంచినప్పటికీ
విదేశపు నిధిని వీగులయే మున్నవతిష్ట' పేమాత్రము తగ్గదు.
ఎందుచేతనగా ఈదలచు మన ఆర్థిక జీవనానికి బాధకరమ
దేశముకోడానికి ప్రయోజనం తున్నాము. గనుక ప్రాంతీక విక
సమున్నతము చేర్చబడినవలయు, సాంకేతిక శాస్త్రజ్ఞులకు
భిన్న పెట్టటం చేతనూ బాహ్యద్రవ్యం మీద ఆధారపడ
వలసిన ఆవశ్యకత చాలవరకు తగ్గిపోతుంది. ఈలాగు అమలులో
నికి వచ్చిన కొద్ది మన దేశ పరిశ్రమలనుండియే భారీ యంత్రా
లను ఇతర పరికరాలను మనం పుట్టిస్తాము. చేసుకోగలము.
విదేశాలనుండి మనం తుల్యంగా తీసుకోవలసిన మొత్తం
700 కోట్ల రూపాయలని మనం అంచనా వెయ్యవచ్చును.

082. మన హతీయాదాయం పెరిగిపోయే దేశంలోని
నిల్వలు మున్నేతాము. హతీయాదాయానికి
వికలాకారాన్ని నిల్వలకు మధ్యవర్తిత్వం తీసుకుంటున్న ఇతర
దేశాలలో ఈ కింది రీతిగా ఉన్నది.

ఇంగ్లండు ఆమెరికా జర్మనీ జపాను రష్యా

1900-10	12.2	14.3	19.1	8.2
1919-24	8.1	12.2	21.9	—
1925-30	7.6	10.9	7.7	19.8
1931-37	7.0	5.0	11.8	21.9

84. మన దేశంలో ప్రస్తుతమున్న జీవన ప్రమాణం
 చాల తక్కువగావుండుటచేతనూ, ఇంతకన్నా
 భారత దేశం ఎక్కువ సిస్తులు (అవసర మైనప్పటికీ)
 లోని నిల్వలు మేము వెయ్యవలచు కోకపోవుట చేతనూ
 6 0/0 కన్న ఎక్కువ సగటున ఎవరూ నిల్వ వుంచుకోరనియే
 మేము భావిస్తున్నాం. ఈ లెక్కలప్రకారం 15సం॥ లోనూ
 ప్రజలయొక్క నిల్వలమొత్తం 4,000 కోట్లరూపాయలొత్తుంది.

85. మేము నిల్వలనుగూర్చి అచనా వేసి నప్పుడు
 చాల తక్కువఅంకె నిచ్చినాము. మేము అనుకున్నదాని
 కన్నా ఇంక ఎక్కువ మొత్తము ప్రజల నిల్వల
 నోట్ల చలామణి రూ॥ 3 నా వుండవచ్చును. ఇది జరక్కపో
 పెంపుదల యనట్లయితే 3,400 కోట్ల రూపాయలడబ్బును
 రిజర్వ్ బ్యాంకు సెక్యూరిటీలను, ఆధారం చేసుకొని కొత్తగా
 సృష్టించవలసి వస్తుంది. ఈ పని జరగాలంటే ప్రజలకు
 ప్రభుత్వ సామర్థ్యమందూ, సద్భావమందూ పరిపూర్ణ విశ్వాస
 ముండాలి. జాతియొక్క వుత్పత్తిని పెంచడానికి ఈ డబ్బు
 ఉపయోగపడుతుంది గనుకను, కాలక్రమేణా దానంతటకదే
 అంతరించిపోతుంది కనుకనూ ఇలా కొత్తడబ్బును సృష్టించ
 డంలో ఏమీ అశాస్త్రీయమైన పంథాను మేము తొక్కిడం
 లేదు. ప్లాను ప్రారంభంలోకన్న చివరికి వస్తువుల ధరలు
 తప్పకుండా తగ్గుతవి. ఈ ప్లాను అమలుపెట్టబడే కాలంలో
 ఎక్కువ భాగంలో ఈ సృష్టించబడిన డబ్బుమూలాన దొరికే
 వస్తువులకు ప్రజల కొనుగోలు శక్తికి మధ్య ఒక్కపెద్ద అఘాతం

మిక్తుకమును. ఈయన అప్పుడా తాన్ని పోషింపజేయుటగానికి వస్తువుల
 భరణమునకు పరిపాటిలొప్పుంచుటకు ఈ ధాన్యమును అమలుజరిపే అధి
 కాదులకు ముఖ్యమునకు పుంబువిధమున సమయములలో వైవిధ్య
 ముగాను ముఖ్యముగా భారాన్ని మోయువలసిన పరపకం సరిగా
 జరగాల్సి కనుక ఇది కీవనం యొక్క ప్రతి అర్థశముగా గ్రహ
 త్విధి యొక్క మాత్రాగతమై యుండునది. అందువలనను వ్యక్తి
 స్వాతంత్ర్యమును నూతనముగా రక్షింపవలయును. ప్రామాణ్యముగా శ్రాంత
 పరకు తాత్కాలికంగా వెచ్చి తినవచ్చును.

అందుచేత. మానకు కావలసిన పెట్టుబడిననంపచ్చే మూర్తా
 ద్రవ్యాధిమలలు ఈ దిగువున నివర్తింపబడినవి.

తాపాగ్రహస్యం
 దాచబడిన ద్రవ్యం:-
 నెరింగునీళ్లు
 వెరకపు జీలమ్మ
 పోచాళి నీటి అమ్మ

రూపాయలు కోట్లలో
 300
 1,000
 600
 700
 2,600

అంతరంగిక ద్రవ్యం:-
 నిల్వలు
 సృష్టింపబడిన డబ్బు

4,000
 3,400

7,400
 10,000

87. ఈ త్రిభువనములో వేదము ప్రానుకు కావలసిన
దబ్బు ఏమాత్రములదావా వస్తుందా అనే విషయం నూచిం
దబ్బు సమకాలే చార. సిద్ధిత్వదావా లేక ప్రభుత్వదుణం
దబ్బు సమకాలే దావా, లేక విప్లవకంఠ ఇచ్చే శక్తుల
పట్టింపు. పెట్టుబడిదావా ఈ దబ్బు మనం భుజి
ర్పాలా అనేవిషయము ఈ ప్రాను ఆమలు పెట్టబడేనాటి పరి
స్థితిని బట్టి నిర్ణయించుకోవాలి. యుద్ధానంతరం దబ్బు
మాంకేట్టు స్థితిభూవ, భవిష్యత్తులో ప్రభుత్వానికి దేశాంతిక
జీవనానికి పున్న సరిబంధం మీద, ఇదే చాలవరకు ఆధారపడి
వుంటుంది.

88. ఒక నిర్దిష్టమగు ఆర్థిక నిర్మాణంతో వస్తువులు
పుష్కలము గురించి మోతాదు మనం ప్రధానంగా ఆలో
చించాలి. దబ్బు సేద ఆర్థిక నిర్మాణం
దబ్బు సేద ఒక యొక్క అవసరములను తీర్చునదిగా ఉండ
అనుచు మోతాదు వేరను. దేశములో పున్న నైపుణిక సంప
దనం మానవ శక్తిని జోడికరించుటకు మోతాదు దబ్బు ఉప
యోగపడాలి. అంతేకన్నా దానికి చేరే ప్రయోగం లేదు.

V

అభివృద్ధి దశలు

89. ఈ ప్రాను ఏదశల దావా పరిపూర్తి చెందా
అనే విషయం నిర్ణయించే అప్పుడు ఈ క్రింది విషయాలను

దశలసిద్ధియం దృష్టిలో వుంచుకోవాలి. (1) సైన్య సంచలనములు, నిర్వాహకములు, ఎంతవరకు లభ్యమయ్యేది (2) ప్లాను జయప్రదంకావాలంటే ముందుపని అమలులో పెట్టాలి (3) దేశము యొక్క ఆర్థిక సౌకర్యమును మితిమీరి పిండకుండావుండటం.

90. భూనాశము నీటివనరు, భూగర్భ సంపదలను గూర్చి సమగ్రమున సంశోధన చేయాలి. వీటిని గూర్చి సైన్య సంపదలు ఇష్టమన్న భోగ్య చాల అసంపూర్ణంగా వున్నది. ఈ ప్లానులో సూచించబడిన వస్తువులు ఈ దేశములోనే దొరుకవచ్చు. కార్మికులు, పెట్టుబడి, నిర్వాహకులు ప్రారంభంలో అంతగా మనకు లభ్యంకాక పోవచ్చు. ఈ దేశంలో కావలసినంతమంది కార్మికులు న్నారు గాని వారికి ప్రవీణత లేదు. ప్రవీణతగలిగిన కార్మికులు, శిక్షణపొందిన సాంకేతిక శాస్త్రజ్ఞులు కావాలి. రష్యా, పోలాండు, దేశాలలోవలె పీశ్వరి తయారుచేసే కార్యక్రమం అమలులో పెట్టినతరువాత ఎక్కువమంది లభ్యమవ్వవచ్చు. ఇది జరిగే వరకు వారిని విదేశాలనుండి దిగుమతి చేసుకోవలసి వుంటుంది. అందువలన మొదట్లో తక్కువ మంది ప్రవీణులకు కార్మికులవల్ల ఆద్యే పనులుమాత్రమే మనం ప్రారంభించాలి. మనదేశము ముఖ్యంగా కార్మికులకొరకు వున్న యంత్రములకొరకే క్షతర దేశములనుండి చాలా కాలంవరకు ఆధారపడాలి. మనకు విదేశములలోనున్న ఆధారమును బట్టి అది మనకు లభ్యమౌతుంది. కొద్ది కాలంలోనే మనం

సమర్థులగు నిర్వహకులను మన దేశంలోనే తమూరు చేసు
వచ్చును వీరు ఆధునిక వ్యాపార సంస్థాపనలకు అత్యవసరం.

91. యంత్రములను, రసాయనములను తయారుచేయుట
ఆదిగాగల ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలవలెనే మనం ప్రత్యేకంగా దృష్టి
ప్రసాదించాలి. ఈ పరిశ్రమల అభివృద్ధి
ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలకే మీదనే దేశముయొక్క సమగ్ర ఆర్థిక జీవ
ముందు స్థానికమివ్వాలి నాభివృద్ధి ఆధారపడియున్నది. ఈ పరిశ్రమ
లు అభివృద్ధిపొందేవరకు మనం ఇతర దేశముల దయకు వృత్తు
లమైయుండవలసిందే. ఇలా ఆధారపడవలసిన కాలపరిమితి తగ్గిం
చాల లే ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలనే ముందుగా ప్రారంభించి
శీఘ్రంగా అభివృద్ధి చెయ్యాలి.

92. కష్టపడే ఉష్ణానును మనం అనులుకోవెట్టలేం.
రష్యావారిరుండి కొన్ని గుణసాతాలు మనం
కొనుగోలుదారుల అవసరాలు వేర్వేరుకొని ఆమెతో తానుహంతో ప్లానునడిపే
వారి తప్పులను మనం కొన్నిటిని సవరిం
చుకోవచ్చును. రష్యా ప్రకాశికయందు ప్రజాసామాన్య
నికి బాధకలిగించిన రెండు అంశములున్నవి. (1) భారీ పరిశ్రమ
లకు వారు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చి వాడుక వస్తువుల పరిశ్ర
మలను నిర్లక్ష్యంచేసారు. (2) అనేక సంవత్సరములు పట్టినటు
వంటి పెద్ద పరిశ్రామాగారాలను వారు నిర్మించారు. ప్రాతి
పదిక పరిశ్రమల యెడల ప్రత్యేక దృష్టి వుంచటం మన దేశం
లో అవసరమే. కాని మన ప్రధాన అవసరాలను తీర్చి వాడుక
వస్తువుల పరిశ్రమలను కూడా అదే సమయంలో అభివృద్ధి
చెయ్యాలి. మన ఆర్థిక సౌష్ఠవానికి అవసరమైన వాటికన్న

మేలిగాని 12 వాడు - కములను మనం కెక్కించాలి. అందు
లోని అతి తొండకాని వాడులోనికి వస్తావి. వాటిని అన్ని
ప్రాంతములకు మనం తేల్చి పంచవచ్చు.

93. నైవాగిరి మేము స్వర్గలో వెళ్లుతుని ఈస్టాను ఏ
దికల ద్వారా అమలులో పెట్టబడాలి, అనే
ప్రశ్నకు
అమలులో
ముందు మేరలో చర్చించాం.
అలాంటి కార్యక్రమం కొన్ని లోట్లతో గూడి
వుంటుంది. ఇది నిజమే. "మొదట్లో అవక తవక ప్లానులే
అమలులోనికి వస్తాయి. కొంతకాలం పోయినతర్వాత వాటికి
సుస్థిరత్వ మొస్తుంది. సమస్యల క్లిష్టత తగ్గుతుంది."

94. మేము సూచించిన ఈ ప్లాను మూడు పంచవర్ష ప్రణాళిక
మూడు పంచవర్ష లికలుగా అమలులోనికి రావాలి. ఒక్కొక్కదానికి
ప్రణాళిక పెట్టవలసిన ఖర్చును ఈ దిగువ సూచిస్తున్నాం.

ప్రణాళిక	మొదటి ప్లాను	రెండవ ప్లాను	మూడవ ప్లాను	మొత్తం
పరిశ్రమలు	(790)	(1,530)	(2,160)	(4,480)
ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలు	480	1,200	1,800	3,480
వాడుక వస్తువుల పరిశ్రమలు	10	330	360	1,000
వ్యవసాయము	200	400	610	1,240
రవాదార్థాలు	110	320	510	940
విద్య	40	80	370	490
ఆరోగ్యము	40	80	330	450
గృహ నిర్మాణం	190	420	1,590	2,200
కలగావుల గం	30	70	00	200
మొత్తం	1,400	2,900	5,700	10,000

95. అదంధ దశలో భౌతిక సంపదలు, మనమ్యలు
 తక్కువగా నొరుకుతారు గనుగ ఖర్చుపూడా తక్కువగానే
 చెయ్యాలి. ఈ ప్లాను అభివృద్ధి అనునకొద్దీ
 ప్లాను వివరణ శాతక సంపదలూ, మనుమ్యలూ ఎక్కువ
 తారు అభివృద్ధికూడా శీఘ్రతరంగా జరుగుతుంది. మొదటి
 పంచవర్ష ప్రాధికకు కావలసిన అవసరాలను సరిపాటుచు
 టకు తగిన తరచులో వుండాలి. కాని రెండు, మూడు
 ప్లానులను అమలులో పెట్టున పున అన్నివిషయాలూ పూర్తిగా
 తెలుసుకుని పూర్తి తయారీలో వుటాం. మొదటి ప్లానును
 మనము శూన్యమనసులో ప్రారంభించినప్పటికీ అది రెండవ
 ప్లానుకు పునాదిగా వుంటుంది. రెండవ ప్లాను మూడవ ప్లానుకు
 పునాదిగా వుంటుంది. ఇది దృష్టిలో పెట్టుకునే ఈ మూడు
 ప్లానులకూ ఎంతెంత ఖర్చు పెట్టాలి అనే విషయం నిర్ణయం
 చాం. సంగ్రహంగా చెప్పాలంటే మనం పెట్టే ఖర్చు తేత
 గణితాభివృద్ధిని పోలివుంటుంది

96. మేము లోగడ సూచించినట్లుగ ఈ ప్లాను
 యొక్క అన్నిదశలూ అమలులోనికి రావాలని మా అభి
 వాదుకునేవానియెడల ప్రాయం. వ్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళి
 కలో ప్రాతిపదిక పధిశిమలతో పాటు
 వాడుకునే వస్తువుల పరిశ్రమాభివృద్ధిని
 కూడా తగిన తగా మేము సూచించాం. ఈ పెట్టుబడిలో
 చాలభాగం యంత్రపరికరాలను దిగుమతి చేసుకోవాలిగాను
 విదేశాలలో ఖర్చు పెట్టవలసి వుంటుంది. ఈ సంగతిని గమ
 నిస్తే దానిప్రాముఖ్యం మీకు బోధపడుతుంది. మనకు అందు

బాటలో ప్రసాద పొందగలగ నామోక్షద్రవ్యమిన్ని మనం తప్ప
 సున్నామన్నరూపం. ఈ నామోక్షద్రవ్యం ప్రాతిపదిక పరి
 శ్రమల వ్యాపక అవకాశమని మనం జ్ఞానంలో ప్రసాదించాలి.
 తరువాత జ్ఞానంలో వ్యాపక నిష్ఠుల పరిశ్రమకు కావల
 సిన పెట్టుబడిని మన పరిశ్రమలే సంపాదించి పెట్టాలి.
 మనం బాహ్యద్రవ్యమింకా ఆధారపడవలసిన అవకాశమింకా
 తప్పదు. వాసుక నక్షాత్పత్తిలో మేమన్ని పరిశ్రమలకూ
 కుటీర పరిశ్రమలకు కూడా స్థానమిచ్చాం. వీటికి కావలసిన
 పెట్టుబడి ధనం చాల తక్కువ. ఇవికూడా మన జాతీయ
 జీవనంలో ప్రధానవాత్రవహిస్తాయి.

97. ప్రాతిపదిక పరిశ్రమల మీద పెట్టే పెట్టుబడికీ,
 వాడుక నష్టపుల పరిశ్రమలమీద పెట్టే పెట్టుబడికీ మధ్యనున్న
 ప్రాతిపదిక పరిశ్రమల నిష్పత్తి 3:1 ఉండాలి. సోవియట్ గస్సో
 వాడుక పనులు నిష్పత్తికన్న ఇదిచాల తక్కువ. దీనిబట్టి
 మనం వాసుకనష్టపులకే ఈ స్థానంలో ప్రాధాన్యమిచ్చామని
 జేయవలసింది.

98. ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలకయ్యే మొత్తం ఖర్చు
 3,480 కోట్ల రూపాయలని మేము అంచనా వేశాం. దీనిలో
 చాలాభాగం విదేశీయంత్రముల దిగుమతి
 ప్రాతిపదిక పరిశ్రమల
 అభివృద్ధి కై ఖర్చవుతుంది. మనకు లభ్యమయ్యే
 బాహ్యద్రవ్యం 2,600 కోట్ల మాత్రమే.
 మొదటి రెండు పంచవత్సరాలలో ప్రాతిపదిక పరిశ్రమలకై
 1,680 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు పెడుతున్నాం. ఇది బాహ్య

ప్రవ్యానికే అందుబాటులోనే వున్నది. ఈ రెండు ప్రణాళికలూ బాగా అమలులో పెట్టిబడి బాగా అభివృద్ధి చెందిన తర్వాత మూడవ దశలో అభివృద్ధి చేయవలసిన ప్రాతిపదిక-వామక వస్తువుల పరిశీలనకు కావలసిన పరిశరములూ, సామగ్రీ వాటినినే లభ్యపూతాయని మా విశ్వాసం.

99. వ్యవసాయము, రహదారీలు, విద్య, ఆరోగ్యం, గృహనిర్మాణాలలో ప్రతిదశకూ ఎంతఅవసరమో అంత సమృద్ధి వరకు మాత్రమే మేము ప్లాను చేశాం. ప్రతిదశలో ఎంతోపాటిక సంపద దొరుకుతుందా, ఎంతమంది మనుష్యులు లభ్యపూతారా అనే విషయాన్ని దృష్టియందుంచు కొని మేము వీటి విషయమై తగిన పతకమును నిర్ణయించాం.

దేశీ ప్రచురణాలు

చరిత్ర హానులు (శరత్ బాబు) 1 భా.	2	8	0
" ... 2 భా.	2	8	0
హేమాంబి ...	1	0	0
చరము ...	1	0	0
పంతులుగామా! ...	1	0	0
కాశీనాథ్ ...	0	8	0
దేశద్రోహి (పి. వి. సుబ్బారావు)	0	12	0
భట్టుమూర్తి (గొ. వెం. సుబ్బయ్య)	0	8	0
నవ్వులు-పువ్వులు ...	0	4	0

- దే కి ప్రి చు ర జా లు -

గొట్టెపాటి వెంకటసుబ్బయ్యగారి

మన జమీందారీలు

దంతవాలాగారి

గాంధీ వాదము

మసానీషారి

సామ్యవాదము

జన్మరహిత గారి

ప్రపంచరంగం
